

JAARMAGAZINE

2020



anno 1969

Kwaliteit is
Verbanden
leggen



(extra dikke)
Koffietafel
editie!

VERDRIET EN WARMTE GAAN SAMEN

Van waarde zijn

HET TAFELKLEED VAN MIJN MOEDER

Rationeel en emotioneel

ZIEN ETEN DOET ETEN

Soepballetjes tellen

VOELEN EN DENKEN IN BALANS

Hulplijn voor medewerkers

JE HEBT ELKAAR NODIG

Regionale samenwerking



VOORWOORD

kwaliteit is *verbanden leggen*



Wat is belangrijk wanneer er in korte tijd ingrijpende gebeurtenissen plaatsvinden die zich nog niet eerder op deze wijze en schaal voorgedaan hebben? In de eerste maand van de coronapandemie waren de gevolgen groot, wisten we weinig en zijn snel strenge maatregelen afgekondigd om verspreiding van het virus tegen te gaan. De nadruk lag hierbij op veiligheid en kwam vooral voort uit onmacht en angst.

De ingestelde maatregelen tartte de principes van persoonsgerichte zorg en minimale vrijheidsbeperking. Waarden waaraan in de afgelopen jaren in 't Dijkhuis en breder veel aandacht is geschenken. Deze principes waren opeens minder relevant. Althans zo leek het. Dit had grote gevolgen voor het leven en welzijn van onze cliënten, hun naasten en onze medewerkers en vrijwilligers.

Juist wanneer het leven kwetsbaar is en iemand zorgafhankelijk wordt of op het moment dat iemand gaat sterven, is het belangrijk om nabij te kunnen zijn en plek voor rituelen te hebben. Vanwege de coronamaatregelen leek het wel alsof de waarden en principes van waaruit zorg wordt verleend er minder toe deden. Het tegendeel is natuurlijk het geval. Persoonsgerichte zorg, welbevinden, welzijn en vrijheid zijn dan pas echt belang-

rijk en van waarde. Immers, deze zijn een leidraad voor de moeilijke keuzes die we telkens met elkaar moeten maken.

In het begin van de pandemie was er nauwelijks tijd voor bezinning en reflectie. Gelegenheid daarvoor is van belang om te overzien en te begrijpen wat er gebeurt en om te bepalen of dat is wat we willen en wat past. Om de waan van de dag te ontstrijken is dialoog en reflectie noodzakelijk. Altijd. Hierbij moet worden samengewerkt, geluisterd en is respect voor uiteenlopende opvattingen nodig. In dit proces van *verbanden leggen* worden uiteindelijk de keuzes gemaakt die recht doen aan de principes van waaruit we zorg verlenen.

Jackie van Beek
Directeur-bestuurder

INLEIDING

Kwaliteit is verbanden leggen

Het jaar 2020 stond in het teken van de coronapandemie. Over wat er is gebeurd, de ingrijpende gevolgen en het verdriet is al veel geschreven. In het jaarmagazine willen we aandacht besteden aan reflectie: wat hebben we ervan geleerd, welke nieuwe perspectieven op ons werk zijn we gaan zien, wat zullen we anders doen in de toekomst.

De belangrijkste thema's in deze reflectie zijn vrijheidsbeperking en persoonsgerichte zorg. Aan beide onderwerpen is in de afgelopen jaren (landelijk) veel aandacht geschenken: geen of alleen bij uitzondering vrijheidsbeperking en zorgverlening die op de persoon van de cliënt gericht is. Tijdens de coronapandemie werden deze uitgangspunten als eerste en behoorlijk ingrijpend opzij geschoven. Wat betekent dit en wat leren we daarvan? Hoe doen we het de volgende keer anders?

In dit jaarmagazine kijken we vooruit door de thema's waaraan de organisatie werkt te relateren aan de gevolgen van corona. Daarnaast wordt verslag

gedaan van de inspanningen die zijn verricht om kwaliteit en veiligheid te verbeteren en de resultaten die daarmee behaald zijn. Leidraad vormt daarvoor het kwaliteitsplan. De onderwerpen uit dat plan worden uitgewerkt rond de pijlers van 't Dijkhuis: cliënt, medewerker en organisatie.

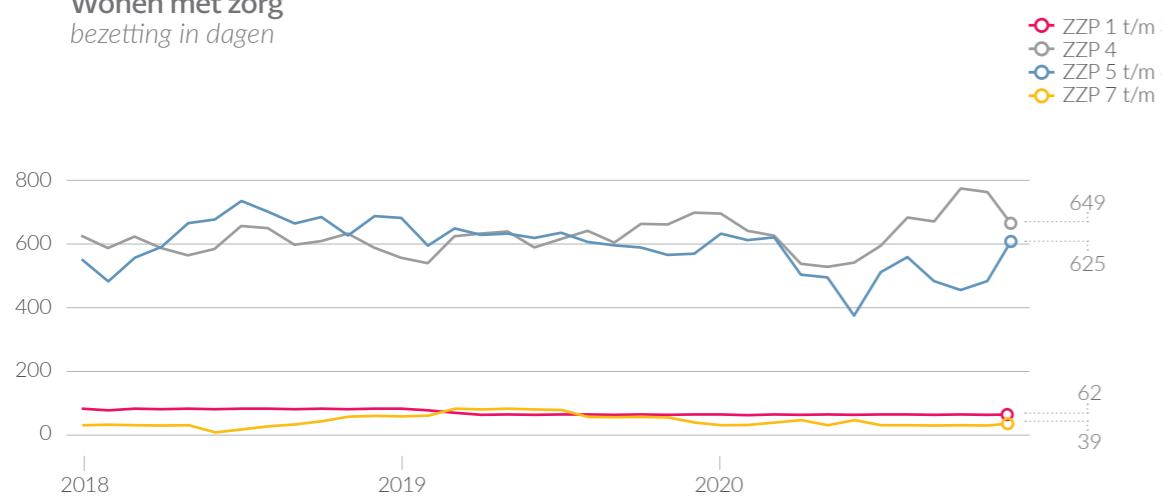
Omdat we graag willen laten zien wat kwaliteit concreet betekent, komen in dit magazine de mensen aan het woord die daarbij betrokken zijn.



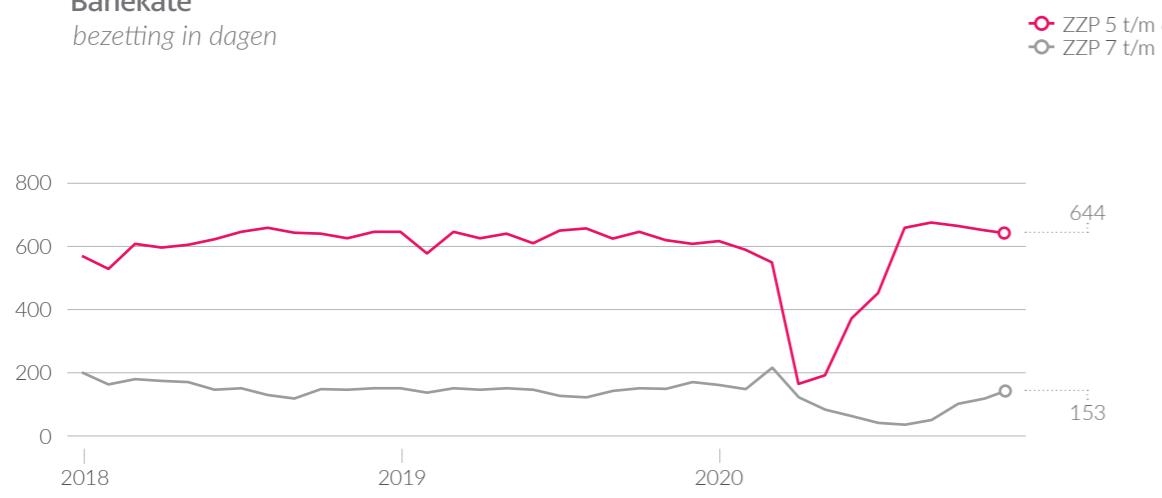
CLIËNT EN MANTELZORGER

respect voor persoon en autonomie

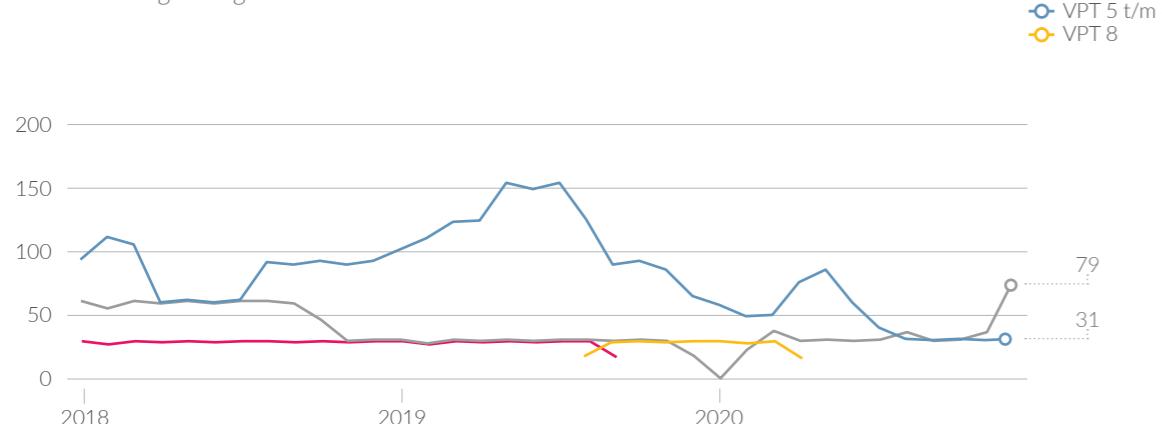
Wonen met zorg
bezetting in dagen



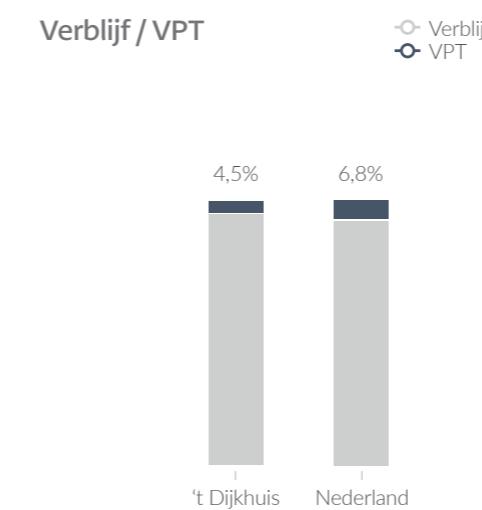
Banekate
bezetting in dagen



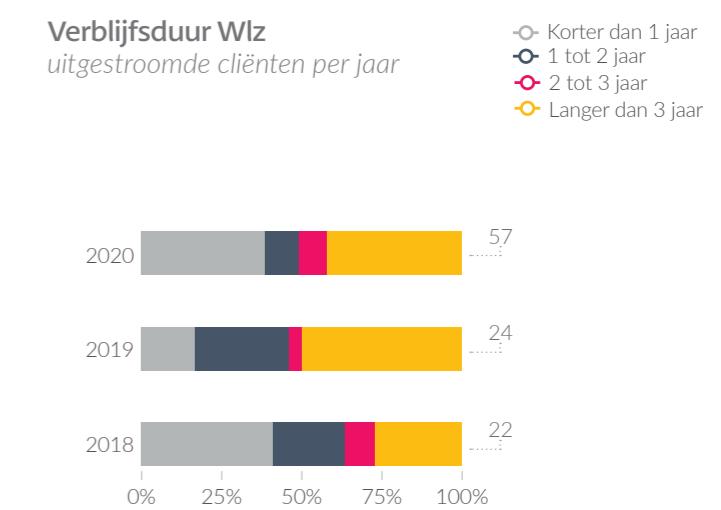
Volledig Pakket Thuis
bezetting in dagen



Verblijf / VPT



Verblijfsduur Wlz



Horen, zien en leren kennen van de cliënt



Naar aanleiding van de resultaten van het Cliënttevredenheidsonderzoek (CTO) 2019 zijn stellingen aan de heemraad voorgelegd. In 2020 konden geen fysieke gesprekken plaatsvinden en werden in plaats daarvan enquêtes verstuurd. De respons op deze enquêtes was echter laag en bevestigen daarmee juist het belang van – de normaal goedbezochte – fysieke overleggen met cliënten en mantelzorgers.

Bij 92% van de cliënten van Banekate en 95% van Wonen met zorg is een biografie in de vorm van een levensverhaal gemaakt en opgenomen in het cliëndossier. Hiermee wordt de levensgeschiedenis van cliënten voor betrokkenen bij de zorgverlening inzichtelijk gemaakt.

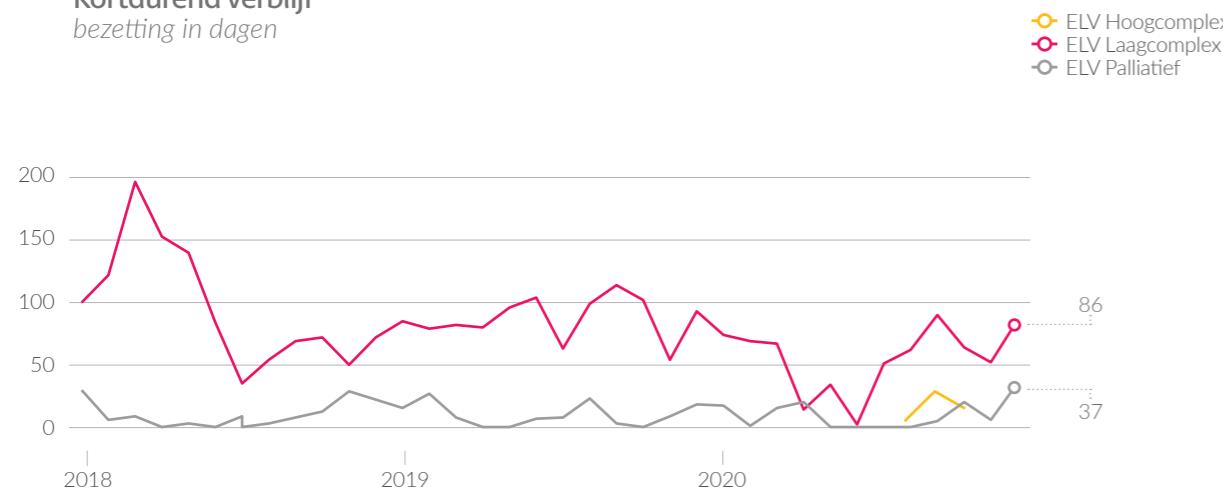
Aan nieuwe cliënten die nog niet eerder zorg van 't Dijkhuis ontvingen wordt voorafgaand aan de

opname een huisbezoek afgelegd. Dit betreft een pilot waarmee wordt beoogd om de cliënt te leren kennen in de omgeving die voor hem vertrouwd is. Vanwege het beperkte aantal bezoeken dat in 2020 kon worden afgelegd, wordt de pilot verlengd in 2021.

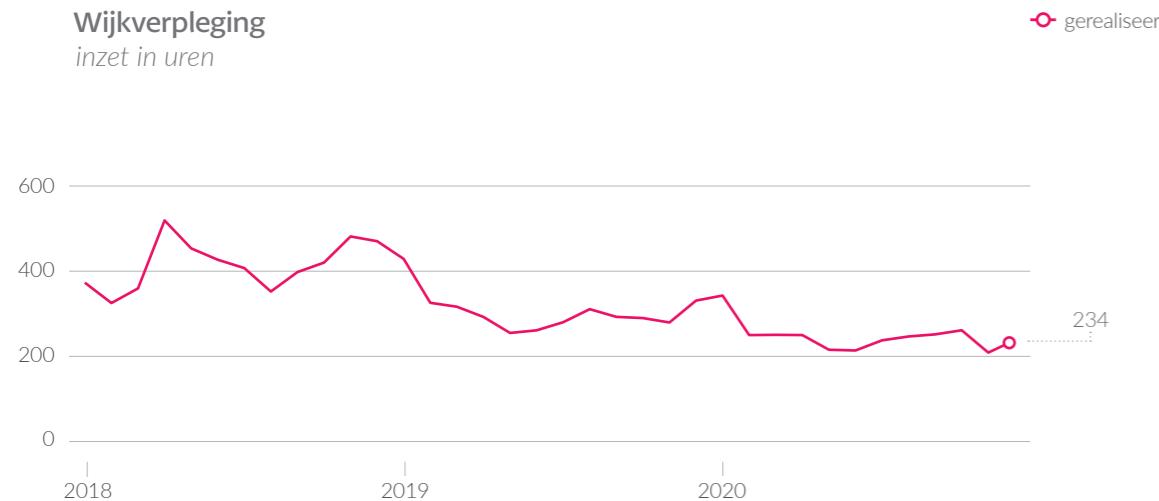


Medewerkers hebben een opleiding gevolgd in het formuleren van en rapporteren op (zorg)doelen in het zorgdossier van de cliënt. Betrokkenheid van mantelzorgers en (tijdig) vastleggen van afspraken waren hierbij belangrijke aspecten. Gedurende de pandemie is het aantal rapportages per cliënt toegenomen. Deze rapportages kunnen cliënten en mantelzorgers op afstand digitaal meelesen in het zorgdossier van de cliënt. We hebben gemerkt dat naast zorginhoudelijke rapportages het uitgebreider rapporteren over het leven van alledag erg werd gewaardeerd door betrokkenen.

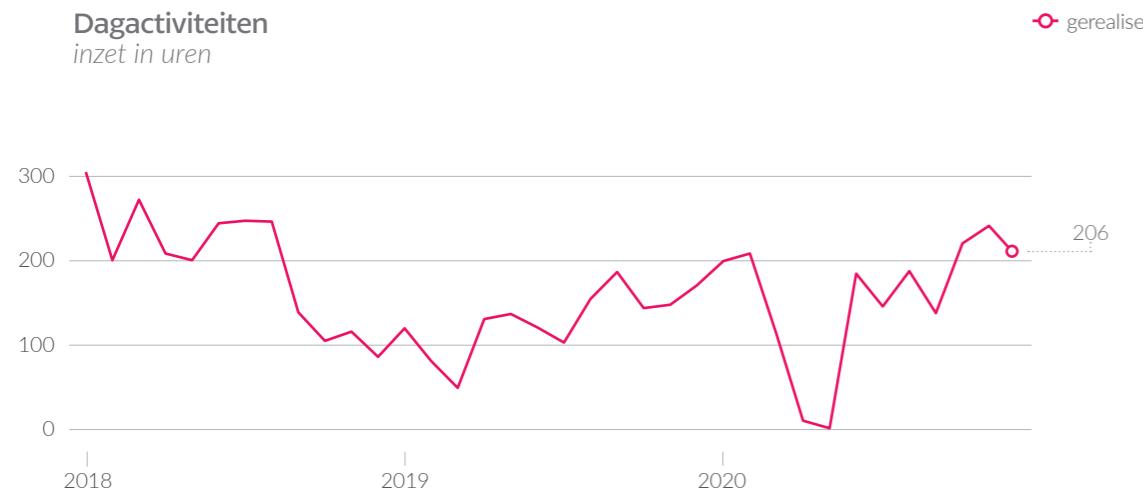
Kortdurend verblijf
bezetting in dagen



Wijkverpleging
inzet in uren



Dagactiviteiten
inzet in uren

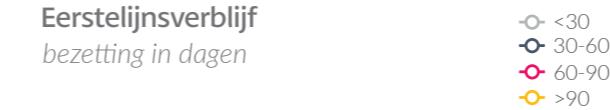


Verbeteren en uitbreiden van het aanbod aan dagbestedingsmogelijkheden

Om efficiënter met de beschikbare ruimtes voor dagbesteding om te gaan is een digitale agenda ingevoerd. Met behulp van deze agenda hebben medewerkers snel en duidelijk inzicht in de beschikbaarheid van ruimtes in 't Dijkhuis

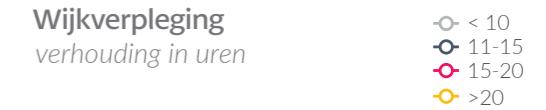
Dagbestedingscoaches hebben aandacht besteed aan het uitbreiden en verbeteren van het

Eerstelijnsverblijf
bezetting in dagen

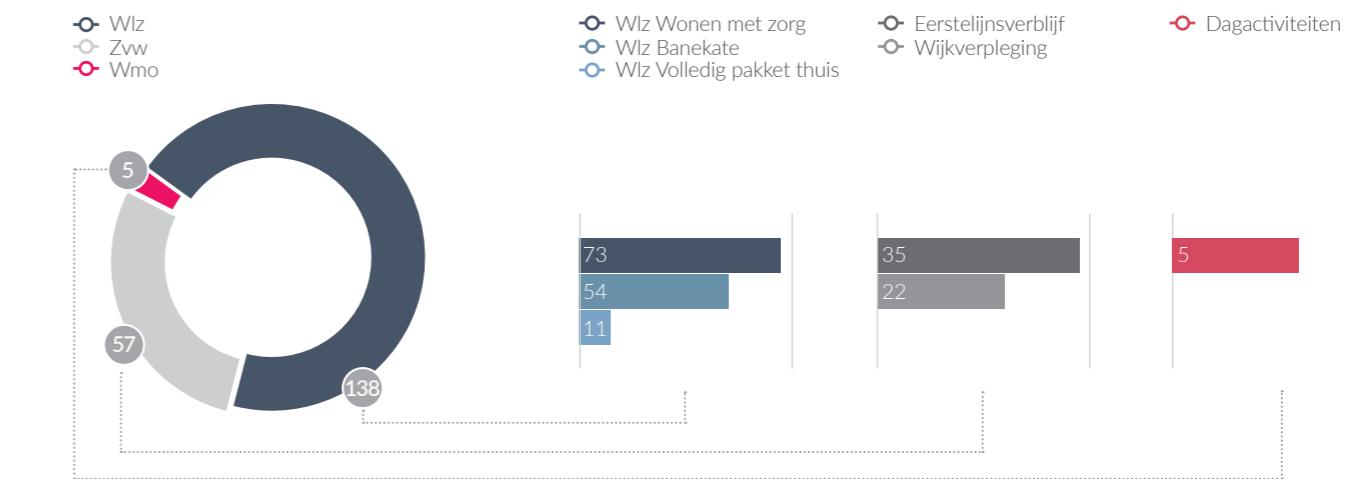


 activiteitenaanbod. Vanwege de coronamaatregelen is in het bijzonder aandacht besteed aan individuele activiteiten en buitenactiviteiten in de beleeftuin op voldoende afstand. Bij nieuwe cliënten worden specifieke interesses geïnventariseerd zodat het activiteitenaanbod beter aansluit bij hun wensen en behoeftes

Wijkverpleging
verhouding in uren



Aantal unieke cliënten



VERDRIET EN WARMTE GAAN SAMEN

Mei 2020: het is erg stil in de gangen van 't Dijkhuis. Voor Marco Mensink, net begonnen met zijn nieuwe baan als medewerker Wonen en Welzijn in 't Dijkhuis, is het een bijzondere gewaarwolding. "Bewoners zaten allemaal op hun kamer en ik kon ze individuele aandacht geven. Dat was hard nodig, want sommigen zaten te huilen aan tafel"

Individuele aandacht

Marco ondersteunt de zorgmedewerkers door bewoners, nu het weer kan en mag, bijvoorbeeld naar de ontbijtaal te brengen, met ze te wandelen, een praatje maken of de krant van de een naar de ander te brengen. "Het is echt gericht op extra individuele aandacht en dat is heel waardevol om te kunnen en mogen doen," vertelt Marco. Collega Gerdin Elshof vult daarop aan: "Corona zorgde voor onzekerheid, andere structuur, minder houvast en eenzaamheid bij onze bewoners. Het was aan ons om daar op in te spelen." Gerdin werkt al veertien jaar als medewerker Dagbesteding in 't Dijkhuis. Tijdens de pandemie was er geen dagbesteding mogelijk, dus gingen de medewerkers elke dag met elkaar in overleg over wie welke cliënt zou gaan bezoeken. "We gingen heel belevingsgericht denken: waar heeft deze bewoner baat bij en hoe kunnen we daarbij helpen?" De ene cliënt kon wel goed omgaan met het nieuws van de dag, de ander niet. Cliënten vonden het fijn om te (beeld)bellen met familie, anderen werden daar zo verdrietig van dat het juist beter was om niet te doen." Er was echt sprake van gerichte en individuele aandacht. "Niet dat we dat anders niet deden, maar wel op een andere

manier. Ik vind deze individuele aandacht een positieve meerwaarde ondanks de nare situatie. Dat wil ik heel graag behouden en voortzetten" aldus Gerdin.



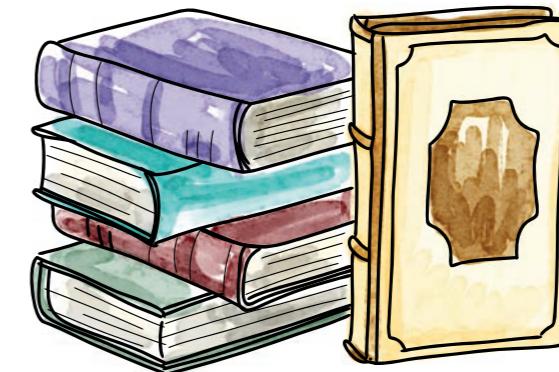
Elkaar leren kennen

"Die individuele aandacht gaf mij juist de gelegenheid en ruimte om de bewoners goed te leren kennen," vult Marco lachend aan. "Zo had ik bij een bewoonster heel rustig een kwartier lang zit-

ten voorlezen. Ze vertelde me daarna: 'Ik heb d'riks van e-heurd.' Zo leerde ik haar wel goed kennen, ze genoot zichtbaar van het voorlezen en de aandacht maar de volgende keer moest het wel met wat meer volume. Er kwamen soms hele andere gesprekken op gang, dat waren waardevolle en mooie momenten."

Veilige en warme werkcultuur

Marianne Kaptein werkt inmiddels vijf jaar in 't Dijkhuis als medewerkers-adviseur. "Ik werk met veel plezier en heb een heel afwisselende baan. Het voelt als een warm bad." Marco en Gerdin bevestigen dat: 't Dijkhuis is een hele prettige werkgever en de kleinschaligheid en het 'wij-gevoel' maken dat het voelt als een warme organisatie. "Dat trekt aan," vertelt Marianne. "Nieuwe collega's hebben vaak al positieve verhalen over 't Dijkhuis gehoord. Als ik ze na verloop van tijd spreek zeggen ze vaak dat het er een veilige en warme werkcultuur is in 't Dijkhuis. Even los van het feit dat wij onze verbeterpunten hebben en kennen hè?" ▶



"Die individuele aandacht gaf mij juist de gelegenheid en ruimte om de bewoners goed te leren kennen,"

Verdriet

Die veilige en warme cultuur waren tijdens corona heel belangrijk, zo blijkt. "Het is me zo bijgebleven dat het in de gangen doodstil was." vertelt Marianne. Achter de deuren van de kamers was veel verdriet. Niet alleen voor de cliënten en hun familie maar ook voor de medewerkers. Marianne, Marco en Gerdin hebben de verdrietige gedeelde ervaring dat ze tijdens de corona-periode afscheid hebben moeten nemen van hun (schoon)vader(s). "Dat maakt dat je je goed kunt inleven met familie van onze cliënten. Je maakt min of meer hetzelfde mee. Dat sterkt je, maar maakt het heftig," vertelt Marianne.

Twee werelden

Heftig was het zeker voor de medewerkers. Marianne: "Corona zorgde wereldwijd voor nieuwe situaties. Dat vroeg van iedereen heel veel en had een ongekende impact." Gerdin sluit zich daarbij aan: "Het voelde alsof je in twee werelden aan het leven was - de wereld in 't Dijkhuis en de wereld daarbuiten. Het was zo fijn om in 't Dijkhuis als team met collega's te werken, want je begreep elkaar. Natuurlijk kon ik thuis mijn verhaal kwijt, maar het is toch anders. Wil je het echt begrijpen dan moet je hier zelf werken. Binnen 't Dijkhuis was het echt een gedeelde verantwoordelijkheid, het gaf een verbond." Maar die verantwoordelijkheid maakt het lastig. Wat doe je buiten 't Dijkhuis wel en wat niet? "Je wilde absoluut niet de besmetting naar binnen brengen. Ik wilde zeker weten dat ik er alles aan gedaan had om dat te voorkomen" vertelt **Gerdin**. "Klopt helemaal. Ik heb mezelf wel acht keer laten testen," vult Marco aan, "en dan maar een keer niet naar een verjaardag in kleine setting." Het zorgt soms wel voor ongeloof en onbegrip in de buitenwereld. Gerdin: "Ik begrijp goed dat dat voor anderen lastig is om te begrijpen."

Van waarde zijn

Medewerkers halen voldoening uit hun werk omdat ze van waarde zijn. Met hun werk maken ze cliënten blij. Dat is een bepaalde mate van wederkerigheid: cliënten zijn blij met de inzet en komst van medewerkers, medewerkers zijn blij

met het gevoel dat ze van waarde zijn. Marianne: "Al ben ik voor velen niet direct het aanspreekpunt, ik wilde ze tijdens de lockdown het gevoel geven dat ik er voor ze was. Op die manier wilde, en wil ik nog steeds, van waarde zijn."

Het maakt niet uit welk werk je in 't Dijkhuis verricht, we delen hetzelfde: verdriet en vreugde. Laten we vooral weer van alles gaan en blijven vieren met z'n allen! ●



Zichtbare aanwezigheid van medewerker(s) in de ontmoetingsruimten

De zichtbare aanwezigheid in ontmoetingsruimtes van 't Dijkhuis is uitgebreid met vijf extra medewerkersdiensten. Dit draagt bij aan sfeer, regelmaat en structuur waardoor cliënten meer rust en ge-

borgenheid ervaren. Vanwege dit succes wordt de inzet van medewerkers Wonen en welzijn uitgebreid bij Banekate

HET TAFELKLEED VAN MIJN MOEDER

Het is mei 2020 als de Dijkhuis-bus voor komt rijden. Hij houdt stil voor de ingang. Mevrouw Pebesma-Klijnstra wordt naar binnen begeleid. Ze komt in 't Dijkhuis wonen. Haar dochter, Sitie Pebesma, ziet haar moeder van een afstand naar binnen gaan. Voor Sitie is dit de eerste kennismaking met 't Dijkhuis – op afstand. Het zal nog weken duren voordat ze haar moeder binnen kan ontmoeten en 't Dijkhuis zal leren kennen. Ten tijde van Corona is alles anders

De impact is groter dan het begrip

Mevrouw Pebesma-Klijnstra woont eerst op een locatie waar de pijnlijke maatregel ingaat dat bezoek niet meer is toegestaan. "Van alle kanten werd geprobeerd om contact te maken: via het raam, via de telefoon. Iedereen deed daar zijn best voor maar," – Sitie is even stil – "niets haalt het bij fysiek contact". Haar moeder begrijpt wat er aan de hand is, maar de impact is groot. Het verdriet dat ze elders moet wonen belemmerde haar om rustig te kunnen afwegen wat er in de wereld, en zeker in haar nabije omgeving, gaande was. "We legden geduldig uit dat we vanwege de regels niet bij haar konden komen, maar het kwam niet voldoende binnen. Ze was bovenal verdrietig en wij konden haar niet fysiek troosten. Van dagelijks bezoek naar geen bezoek was een te grote omslag."

Rationeel en emotioneel

Sitie heeft begrip voor de harde maatregel om het bezoek stop te zetten. "Uiteraard, ik had en heb er begrip voor. Rationeel begreep ik het, maar emotioneel landt zo iets simpelweg niet." De laatste keer dat Sitie haar moeder bezoekt – ze weet dat de maatregel op korte termijn in zal gaan – is een zware gang. Een gevoel van machteloosheid neemt de overhand.

Communiceren

"Maar we moesten door en voor mijn moeder gin-gen we elke keer met een glimlachend gezicht voor het raam staan. We probeerden er het beste van te maken". 'Raambezoek' het werd een hele nieuwe vorm van communiceren. Misschien is communiceren wel een te groot woord, het was een optie om proberen contact te maken.

Eenmaal in 't Dijkhuis verblijft mevrouw Pebesma-Klijnstra op de afdeling Banekate. Deze afdeling bevindt zich op de tweede verdieping en 'raambezoek' was dus lastiger. "Soms zag ze ons en herkende ze ons, maar soms niet.". De familie Pebesma schafte een KOMP aan: een combinatie van een digitaal fotolijstje en een mobiele telefoon. Als Sitie haar moeder belt, komt ze in beeld en als er niet gebeld wordt verschijnen er foto's in beeld.

Het tafelkleed

Begin mei 2020 is ze fysiek verhuisd maar zonder haar eigen spullen, op een paar kleine, persoonlijke bezittingen na. Een kamer met een kast, een bed en een tafel. Het maakte haar nog meer ontheemd dan ze al was. In juni mag Sitie op bezoek komen, waarbij ze een aantal kleine eigendommen voor haar moeder mee kan nemen. Ze gaat in het ouderlijk huis van haar moeder kijken wat handzaam is en van waarde voor haar moeder. Haar oog valt op het tafelkleed. Mevrouw Pebesma-Klijnstra zat veel en graag aan de tafel, met het pluchen tafel-

kleed. Het kleed heeft veel meegemaakt en aangehoord. Er zijn heel veel kopjes thee en koffie aan genuttigd en heel veel maaltijden op gegeten, maar vooral heeft het de handen van de ouders van Sitie gevoeld als ze elk aan een kant van de tafel op hun vaste plek met hun eigen dingen bezig waren. De slijtplekken zijn zichtbaar.

De afgelopen jaren zat Sitie's moeder alleen aan de tafel. In de verhalen ging het vooral over vroe-

met het oog op de veiligheid van cliënten, medewerkers en eigenlijk alle mensen, maar welbevinden wordt in dit perspectief buiten beschouwing gelaten. Deze hele situatie staat heel erg haaks op de Wet zorg en dwang – 'Vrij waar het kan, zorg waar het moet en altijd persoonsgericht'. De dagen voor haar moeder waren eindeloos en leken elke dag hetzelfde. Ze kende niemand en haar dochter kent 't Dijkhuis en haar medewerkers nog



ger, samen met kleine, herkenbare verslagen van gebeurtenissen bij de kinderen, familie, uit de kerk of in de stad. Het laatste gesprek ging over de noodzakelijke verhuizing naar een plek waar voortaan voor haar moeder gezorgd zou worden in plaats van dat ze nog langer voor zichzelf zou hoeven zorgen. Dit gesprek was bij haar in de kamer aan de tafel, waarbij de handen van mevrouw Pebesma-Klijnstra op het kleed lagen en de tranen van haar dochters er in drupten. Dat bewuste tafelkleed, nam Sitie mee naar haar moeder in 't Dijkhuis.

Welbevinden is wat anders dan gezondheid
Sitie begrijpt dat alle maatregelen genomen zijn

nauwelijks. Dat maakt het dus helemaal niet zo persoonsgericht als het eigenlijk is bedoeld. "Begrijp me niet verkeerd, ik heb alle respect voor de medewerkers en twijfel niet aan hun inzet en zorg, maar het blijft allemaal onbekend en op, al dan niet letterlijke, afstand."

Leven is meer dan gezondheid

"Het is een herinnering die niemand ons meer afneemt. We hebben onze eigen kwetsbaarheid ervaren, de kwetsbaarheid van anderen en hoe verantwoordelijk we ons voor anderen voelen. Toch blijft het belangrijkste: leven is meer dan gezondheid." ●

ZIEN ETEN DOET ETEN



"Wat er in deze dagen op het menu staat? Nou, eigenlijk vinden de bewoners alles lekker. Als het maar zacht is!" Bijna 48 jaar werkt Joke in 't Dijkhuis, waarvan de laatste jaren van haar loopbaan als kok. Ze weet dus als geen ander wat de cliënten eten

Van nasi tot een lekker visje

De Hollandse pot is toch eigenlijk wel het meest geliefd. De nasi, bami en pasta vallen goed in de smaak. "Rauwkost zijn ze dol op, als het maar niet te hard is. Bij voorkeur geen wortels erin want ja, ze moeten het wel goed kunnen kauwen". Op z'n tijd een lekker visje gaat er wel in.

Ondervoed is een groot woord, maar wat extra's kunnen ze zeker gebruiken

Joke heeft vele cliënten zien komen en gaan in restaurant de Rotonde. Wat haar de laatste jaren vooral opvalt is dat wanneer cliënten in 't Dijkhuis komen wonen en/of eten, ze een heel matig eetpatroon hebben. Joke legt uit dat cliënten tegenwoordig veel langer thuis blijven wonen alvorens ze in 't Dijkhuis komen. Lang zelfstandig blijven wonen is van deze tijd, maar vaak kunnen ze op het laatst niet zo goed meer voor zichzelf zorgen. Hun eetpatroon kan daarom veranderen en dat is vaak niet in positieve zin. "Ik wil niet zeggen dat ze ondervoed zijn, maar wat extra's kunnen ze zeker gebruiken als ze bij mij komen eten."

Zien eten doet eten

Zodra ze aanschuiven aan tafel in 't Dijkhuis ziet Joke het eetpatroon vaak veranderen. "Waars in het begin maar een kwart portie wilden eten, wordt dat na verloop van tijd wel meer." Hoe dat komt? Er wordt voor ze gezorgd, in dit geval ge-

kookt. Eten is geen verplichting meer maar wordt weer vanzelfsprekend en lekker. Bovendien stopt Joke ze, zoals het ze het zelf noemt 'stiekem', met regelmaat wat extra's toe. Goed gevulde soep, nog een keertje opscheppen, aanvullen en op z'n tijd gewoon wat lekkers. Ze geniet ervan als haar bewoners genieten van het eten.

Soepballetjes tellen

Naast op de voeding te letten is het motto 'zien eten doet eten' van groot belang. Bewoners kunnen ervoor kiezen om samen met elkaar in de Rotonde de maaltijd(en) te nuttigen. Samen eten is gezelliger dan alleen. Toch kan dat samen eten nadelen hebben. Cliënten zien natuurlijk wat een ander eet (en wat niet) en schromen vervolgens niet om daar wat van te zeggen. Joke glimlacht: "Aan sommige tafels worden de soepballetjes geteld, iedereen evenveel". Als er een nieuwe cliënt aanschuift krijgt hij of zij een plek toegewezen. De andere, al aanwezige cliënten, hechten namelijk vaak waarde aan hun eigen plek. "Begrijpelijk maar jammer. Je ziet soms echt dat ze uitgepraat zijn met elkaar. En als nieuwe bewoner is het soms lastig om een beetje aansluiting te vinden. Eigenlijk zouden ze moeten wisselen van plek," aldus Joke. "Maar ja, dat doen we zelf ook niet. Laten we eerlijk zijn, hebben we niet allemaal thuis een eigen plek aan tafel die we liever niet afstaan?"



"Aan sommige tafels worden de soepballetjes geteld, iedereen evenveel"

Eten moet een uitje zijn

Zoals Joke al opmerkte zijn cliënten soms gewoon met elkaar uitgepraat. Het samen eten mag in haar ogen wel meer een uitje worden. "Even niet 'weten' dat je op leeftijd bent met misschien de bij-

behorende kwaaltjes. Een moment om te genieten en verwend te worden. Daar zouden we meer naar toe moeten werken."



Joke Wolters geniet na bijna 48 jaar in 't Dijkhuis gewerkt te hebben nu van haar pensioen



de eenvoud van soep

Soep met karakter

*

De soep van Joke is fameus. Het zijn impressionistische meesterwerkjes. Er bestaat eigenlijk geen recept voor en toch weet iedereen die het proeft: dit is een soep van Joke. Het geheim is de eenvoud, gebruikmaken van datgene wat voorhanden is. Joke combineert vertrouwde smaken en bereidt zo originele soep van restjes dagelijkse kost.

Alleen de meester weet dat eenvoud het meest complex is om te bereiken. Veel thuiskoks zullen met hun handen in hun haren plukken bij de opgave om simpelweg met wat voorhanden is soep te bereiden. De mens heeft een kader nodig en wat eten betreft bij voorkeur in de vorm van een recept. Aldus hier het recept om een klassieke tomatensoep te maken. Als blijkt van waardering voor degene die jarenlang soep in 't Dijkhuis heeft gemaakt, maar net zo goed voor het keukenteam dat iedere dag opnieuw liefdevol en met smaak ons eten bereidt.

- 1 eetlepel goede olijfolie
- een klont ongezouten roomboter
- 1 grote zoete ui, fijntjes gesnippert
- 1 grote teen knoflook, geplet en gepeld
- 3 koppen kippenbouillon
- 4 grote verse tomaten, in blokjes gesneden

- 1 eetlepel suiker
- een stengel verse tijm
- een snufje zout en peper
- 3 eetlepels vers gehakte basilicum
- een lik crème fraîche

* Voor 4 personen

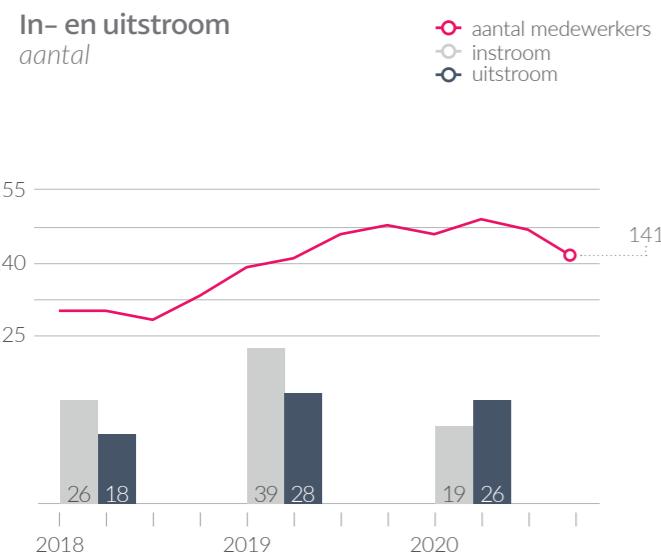
* Voorbereiding: 15 minuten

* Bereidingstijd: 50 minuten

- | | | |
|---|---|--|
| <ul style="list-style-type: none"> • doe de boter en olie in een gietijzeren pan, op middelhoog vuur. fruit wanneer de boter gesmolten is de ui en knoflook • voeg vervolgens de kippenbouillon, takje tijm, tomaten, basilicum en suiker toe. Laat 40 minuutjes op laag vuur | <ul style="list-style-type: none"> sudder en voeg een snufje zout en peper toe. haal het takje tijm uit de pan, deze smaak is subtiel in de soep getrokken pureer de soep in de blender, en doe de gladde soep, zonder | te spetteren, terug in de pan |
| | | • voeg naar smaak zout en peper toe |
| | | • verdeel de soep in kommen, en voeg een lekkere lik crème fraîche, en een paar blaadjes verse basilicum toe |

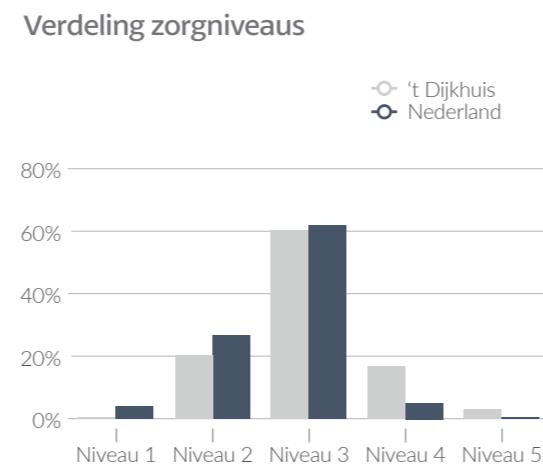
MEDEWERKER & VRIJWILLIGER

vaandeldragers en ambassadeurs



Aantal fte

	2019	2020
Zorg		
Niveau 2	8,76	11,07
Niveau 3	43,28	32,78
Niveau 4	5,18	9,07
Niveau 5	0,89	1,56
	58,12	54,48
Voeding	6,83	6,14
Facilitaire dienst	8,33	8,86
Algemeen	6,26	7,37
Totaal	79,54	76,85



Binden, boeien en inspireren van medewerkers

't Dijkhuis is actieve deelnemer aan het regionaal project regioverpleegkundige. De inzet van de regioverpleegkundige vindt plaats tijdens avond, nacht en weekend. Hierdoor werken de verpleegkundigen van 't Dijkhuis hoofzakelijk overdag en hebben zij meer tijd beschikbaar om te besteden aan thema's op het gebied van kwaliteit en veiligheid

De Zorgformatie Instrumenten voor de zorgteams zijn aangepast zodat de medewerkers afhankelijk van de zorgbehoefte van cliënten optimaal ingezet kunnen worden

Vanwege de veiligheid waren de vrijwilligerswerkzaamheden tijdelijk verminderd. Dit betreft voornamelijk de direct cliëntgebonden activiteiten. Dit gemis werd zoveel mogelijk door zorgverleners gecompenseerd, in het bijzonder de medewerkers wonen en welzijn. Tijdens hun afwezigheid werden vrijwilligers telkens per nieuwsbrief geïnformeerd over het leven in en rond 't Dijkhuis. Daarnaast werden met vrijwilligers gesproken over hun ervaringen de pandemie

De pilot zelfroosteren is afgerond. Op basis van evaluaties is een beleid geformuleerd waarin per team een passende werkwijze gekozen kan worden. Een zorgteam koos voor volledig digitaal zelfroosteren en een ander zorgteam maakt gebruik van een basisrooster en past deze naar wens aan

Het arbobeleid is geformuleerd en treedt per 2021 in werking. Verouderde documenten zijn geactualiseerd en samengevoegd tot een kort en duidelijk arbobeleid



Elf deelnemers zijn in het kader van de Sallandse praktijkkleerroute gestart aan hun tweede opleidingsjaar. Daarnaast zijn acht BOL- en zes BBL-trajekten gestart

Met het medewerkerstevredenheidsonderzoek (MTO) heeft 't Dijkhuis het keurmerk 'Beste Werkgever 2020-2021' behaald. In elk team is op basis van de uitkomsten een verbeterplan opgesteld voor thema's als werkdruk, communicatie en efficiënt en doelmatig werken en leren



Vitaliteit

Het vitaliteits- en gezondheidsbeleid, dat nauw verwant is aan het arbobeleid, is opgesteld vanuit positiviteit en vitaliteit van medewerkers

Digitaliseren van medewerkersdossiers

Er is een plan van aanpak opgesteld voor het digitaliseren van de medewerkersdossiers. Op basis daarvan is een leveranciersselectie gestart. Implementatie van het digitale medewerkersdossier vindt in 2021 plaats

Leeromgeving

Er is een omgeving ingericht en gepland op basis van e-learning en praktijkonderwijs. Toetsing vindt indien mogelijk digitaal plaats en indien nodig in de praktijk



Arbeidsovereenkomsten omvang

Parttimeklassen	2019		2020	
0,0 tot 0,2 FTE	25	17%	20	14%
0,2 tot 0,4 FTE	11	7%	12	9%
0,4 tot 0,6 FTE	35	24%	34	24%
0,6 tot 0,8 FTE	61	41%	63	45%
0,8 tot 1,0 FTE	16	11%	12	9%
	148	100%	141	100%

type

- vast
- tijdelijk

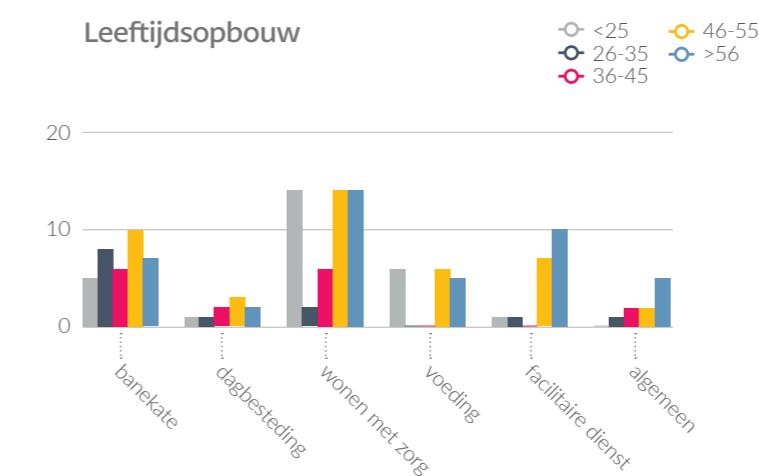
't Dijkhuis

90%

Nederland

81%

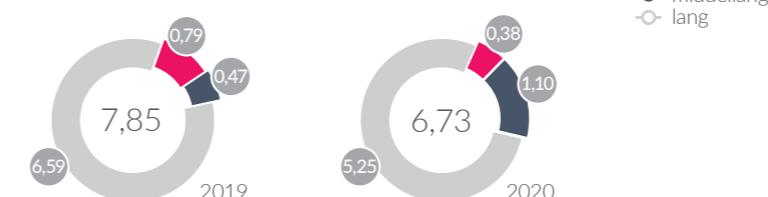
Leeftijdsopbouw



- <25
- 26-35
- 36-45
- 46-55
- >56

- 't Dijkhuis
- Nederland

Ziekteverzuim exclusief zwangerschappen



- in %
- kort
- middellang
- lang

- NL in %
- kort
- middellang
- lang

Beste
Werkgever
2020 - 2021
Gekozen door werknemers

8,5
Bevlogenheid

8,9
Betrokkenheid

8,5
Werkgeverschap

HOE BRENG JE VOELEN EN DENKEN WEER IN DE JUISTE BALANS?

Zorgmedewerkers zijn echte bikkels - krachtige, nuchtere, hardwerkende mensen. Zo ook bij 't Dijkhuis. Maar in het vroege voorjaar van 2020 overheersten gevoelens van angst, schuld en verdriet. Ze vroegen zich af of zij het coronavirus meegenomen hadden naar 't Dijkhuis. Vragen als 'heb ik wel handschoenen aangedaan toen ik ging tanken?' of 'heb ik voldoende gedaan aan ontsmetten?' spookten continu door hun hoofd

Nederland ging in een intelligente lockdown en 't Dijkhuis ging van de ene op de andere dag op slot. De medewerkers voelden zich machteloos en raakten hun houvast kwijt. Daarom besloot Jackie van Beek de hulp van Lilian Bults in te roepen

Lilian is al meer dan 25 jaar coach, groepsbegeleider en trainer van zowel teams als individuen en werkt veel voor zorgorganisaties. Normaal gesproken coacht Lilian mensen door aan te sluiten bij hun eigen kracht, talenten en mogelijkheden in haar eigen bedrijfsruimte. Maar hoe coach je mensen die ziek thuis zijn, soms met hun hele gezin in quarantaine? Vaak kon Lilian helaas alleen een telefonische 'hulplijn' zijn. Maar omdat ze vaker teams gecoacht heeft bij 't Dijkhuis, was ze gelukkig voor veel medewerkers geen onbekende. En wat was haar hulp nodig en belangrijk!

Zichtbaar geëmotioneerd begint ze haar verhaal. "In de eerste golf van de pandemie is 't Dijkhuis hard getroffen door corona. Er was veel angst en onbegrip onder de medewerkers en in de omgeving van 't Dijkhuis. Want hoe kon het dat het virus juist hier zo hard toesloeg? Hield iedereen zich wel aan de regels? Namen de zorgmedewerkers het virus niet mee naar buiten? De maatregelen waren nog erg onduidelijk. Wel of niet een mondkapjesplicht? Wel of niet bezoek toestaan?



Er loopt een traan over Lilians wang als ze vertelt over de gesprekken die ze met medewerkers had. Nu, een jaar later, raakt het haar nog. "Er overleden bewoners van 't Dijkhuis en de verzorgendenonden niet in de zo gebruikelijke en belangrijke erehaag staan om afscheid te nemen. Het is de missie van de

verzorgenden om de laatste fase van iemands leven zo fijn mogelijk te maken en dat viel helemaal weg. Tijdens en na deze verschrikkelijke periode van onzekerheid en hard werken zaten sommige medewerkers zelf ziek thuis. Ze voelden zich bang over wat ze gezien hadden en schuldig ten opzichte van collega's. Vaak hadden zij thuis nog lastige situaties met zieke partners of ouders en kinderen, die bijvoorbeeld geen examens konden doen. Ze waren 'stilgezet', raakten compleet onthand en vroegen zich af hoe ze weer in een normale verhouding met zichzelf en hun gezin konden komen."

Op de vraag wat Lilian voor hen betekend heeft zegt ze resoluut: "Een luisterend oor zijn. Ze

mochten hun verhaal van a tot z aan mij vertellen." Lilian stelde vragen aan de medewerkers: 'Waarom deed je dat?' of: 'had je het anders kunnen doen?' Dat was heel belangrijk voor de medewerkers, omdat ze daardoor ontdekten dat ze hadden gedaan wat ze konden. Ze vult aan:

"Zorgmedewerkers zijn doeners, ze stropen graag de mouwen op, maar in dit geval was het heel fijn om met iemand een rustig gesprek te voeren over alles wat ze meegemaakt hadden en wat hen bezighield. Ik hielp hen inzien dat ze nog steeds hun steentje bijgedragen hadden aan hun missie en passie en dat hun schuldgevoel niet reëel was. Ze hadden behoefte aan bevestiging. Hun gevoel moest worden omgezet in woorden. We zochten samen naar een bron om kracht uit te putten nu de normale dingen als een feestje, winkelen, knuffelen, een vriendin bezoeken of steun zoeken bij je familie niet mogelijk waren. We spraken af om dit een paar keer per dag te doen. Denk daarbij aan muziek luisteren, een goede vriendin bellen, uit het open raam naar de vogels in de tuin luisteren of een boek lezen. Ik raadde bijvoorbeeld vaak 'De zeven zussen' aan," glimlacht ze. "Mooie literatuur, licht en goed leesbaar."

Door goed te letten op ademhaling en signalen merkte Lilian of iemand weer terug kwam in de reële en krachtiger werkelijkheid. "Het was een zoektocht naar wat je wel en niet nog kon doen en vanuit daar ontstond rust. De enorme emotie ebde weg en daardoor kwamen voelen en denken meer in balans. Gelukkig waren twee gesprekken voor de meeste mensen voldoende om de regie in eigen handen te nemen. In de tweede en derde golf is er geen begeleiding meer nodig geweest. Er is toen veel met elkaar gepraat binnen 't Dijkhuis."

Lilian vindt dat 't Dijkhuis heel krachtig, duidelijk en adequaat gereageerd heeft op het virus. De aanpak van het bestuur en de medewerkers heeft veel indruk op haar gemaakt. "Het was zo'n bizarre en onwerkelijke situatie voor iedereen, maar ik heb hen met veel liefde en plezier geholpen. Door je als coach, hulplijn, dienstbaar op te stellen en gewoon te luisteren maak je echt een verschil" zegt ze.

Ze besluit met een wens. "Van harte wens ik iedereen binnen 't Dijkhuis, de bewoners, familie, vrijwilligers en alle medewerkers een gezonde en rustige tijd toe, waarin het mooie en warme van dit(huis) weer volledig tot zijn recht komt." ●

KRACHTIGE ONDERLINGE SAMENWERKING

Anita Schemmekes is in het dagelijks leven directeur Intensieve Zorg Kind & Jeugd bij Stichting Philadelphia. Daarnaast is ze lid van de Raad van Toezicht van 't Dijkhuis. In die rol volgde ze zijdeling de stappen die binnen 't Dijkhuis genomen werden tijdens de coronapandemie. We vragen haar en OR lid Jacqueline van Schooten naar de kwaliteit van zorg tijdens een pandemie en hoe deze gewaarborgd was

Anita vertelt: "We wisten echt niet wat er op ons afkwam in maart vorig jaar. Het leek wel een film. In eerste instantie zijn we begonnen met het sturen op de weinige informatie die er over het coronavirus was. Iedere dag vond er bijsturing plaats. Het was een ingewikkelde periode, waarin er - waar mogelijk - veel contact was met elkaar. Als RvT zaten we er niet bovenop, maar Jackie heeft ons vanaf het begin heel goed geïnformeerd en meegenomen."

Wat is kwaliteit van zorg tijdens een pandemie?

"Je staat aan de frontlinie en hebt geen idee wat je moet doen. Je doet wat je denkt dat het goede is. 't Dijkhuis is daar meer dan goed in geslaagd en heeft adequaat en heel respectvol gehandeld binnen alle beperkingen die er waren." Anita heeft hier veel respect voor. Ze vertelt dat de documentaire van Hugo Borst 'Leven met corona' (*uitgezonden op 23 december 2020 op NPO1*), waar 't Dijkhuis in voorkomt, de gevallen van corona duidelijk liet beleven.

"De deur van 't Dijkhuis ging op slot. Achteraf kun je je afvragen of



dat een wijze keuze was. Maar de keuze is gemaakt met de kennis op dat moment. Als je zag in welk tempo de verspreiding van het virus plaatsvond was het echt nodig. Nu, een jaar later, kun je je dat bijna niet meer indenken. Stap voor stap wordt het normale leven weer opgepakt. De sfeer en beleving is nu echt anders" zegt Anita.

Hoe is de kwaliteit van zorg gewaarborgd?

Anita zegt dat er in 't Dijkhuis eigenlijk nooit zonder beschermingsmiddelen gewerkt is. "Er werd voortdurend nagedacht over hoe we het goede konden blijven doen voor de bewoners en de medewerkers, ondanks alle beperkingen.

Aan de andere kant had je gewoon te dealen met de werkelijkheid. Er overleden veel mensen en dat was enorm verdrietig."

Je kunt reflecteren op hoe de organisatie gehandeld heeft, wat een volgende keer anders kan of moet en wat we ervan hebben geleerd. "Ik ben echt trots op wat er door 't Dijkhuis is gepresteerd - door de medewerkers, het Team Algemeen en door Jackie.

Met wat ze wisten hebben ze zo goed mogelijk geanticipeerd en keu-

zes gemaakt. De mensen werkten hard en maakten lange dagen, ook het Team Algemeen was in de weekenden in 't Dijkhuis aanwezig in die moeilijke eerste fase."

Jacqueline van Schooten beaamt dit vanuit haar rol als lid van de OR. "Je kon bij iedereen terecht: bij de Teamcoördinatoren en Team Algemeen en nog steeds. Dat zij er in het begin in het weekend waren betekende veel voor ons. De deur van Jackie staat altijd open en die laagdrempeligheid wordt enorm gewaardeerd. Toen de ergste periode achter de rug was, heeft het crisisteam alle teams stuk voor stuk uitgenodigd om te evalueren. Iedereen kon er zijn of haar zegje doen. Dat was heel fijn."

Anita zegt dat dit in het jaarlijkse gesprek tussen de RvT en de OR aan de orde kwam. "In 't Dijkhuis maakt het niet uit welke rol je hebt. Iedereen heeft recht op inspraak ten gunste van 'het goede doen voor de cliënt'. Mensen durven kritisch te zijn, wat betekent dat ze zich dus in een veilige omgeving wanen." Wat haar vooral bijgebleven is uit het gesprek, is het enorme gat dat er in 't Dijkhuis is geslagen door de overlijdens van cliënten. "Dat heeft diepe indruk gemaakt en had een enorme weerslag op de locatie. Het zal wel even duren voordat je dat echt een plekje gegeven hebt. Maar het team moest wel door en het werd bijzonder veerkrachtig opgepakt. Daar is op een kwetsbare manier aandacht voor geweest in het interview

met Jackie in de Stentor in oktober 2020. Op zo'n moment denk ik echt: 'wat mooi dat ik onderdeel van deze organisatie mag uitmaken', al is het vanaf de zijlijn."

Is het gelukt de kwaliteit van zorg te waarborgen?



Daarop zeggen beide dames: "Binnen de mogelijkheden die er waren is de kwaliteit zeker gewaarborgd." Voor Jacqueline betekent kwaliteit van zorg vooral dat de bewoners de zorg krijgen die ze graag willen, die ze thuis gewend zijn. Mensen moeten zoveel mogelijk zelf de regie houden over hun eigen leven. "Wij zijn bij hen te gast. In de coronatijd was dat niet anders. We hebben elkaar geholpen en opgevangen. De kapper was dicht dus zetten de verzorgenden zelf de krulspelden bij bewoners in. Binnen de beperkte mogelijkheden die er waren hebben we goede zorg kunnen bieden, van het aankleden tot een praatje maken en puzzelen".

"De kracht van 't Dijkhuis is het kleinschalige karakter, daardoor is er een grote saamhorigheid. De coronatijd heeft ons alleen maar hechter gemaakt," vindt Jacqueline.

Anita sluit af met een compliment. "Nogmaals respect en waardering voor hoe dit door iedereen samen gedaan is. Een dikke pluim aan iedereen die er zo hard voor gewerkt heeft."

SAMENWERKING

lokale, regionale en landelijke verbondenheid

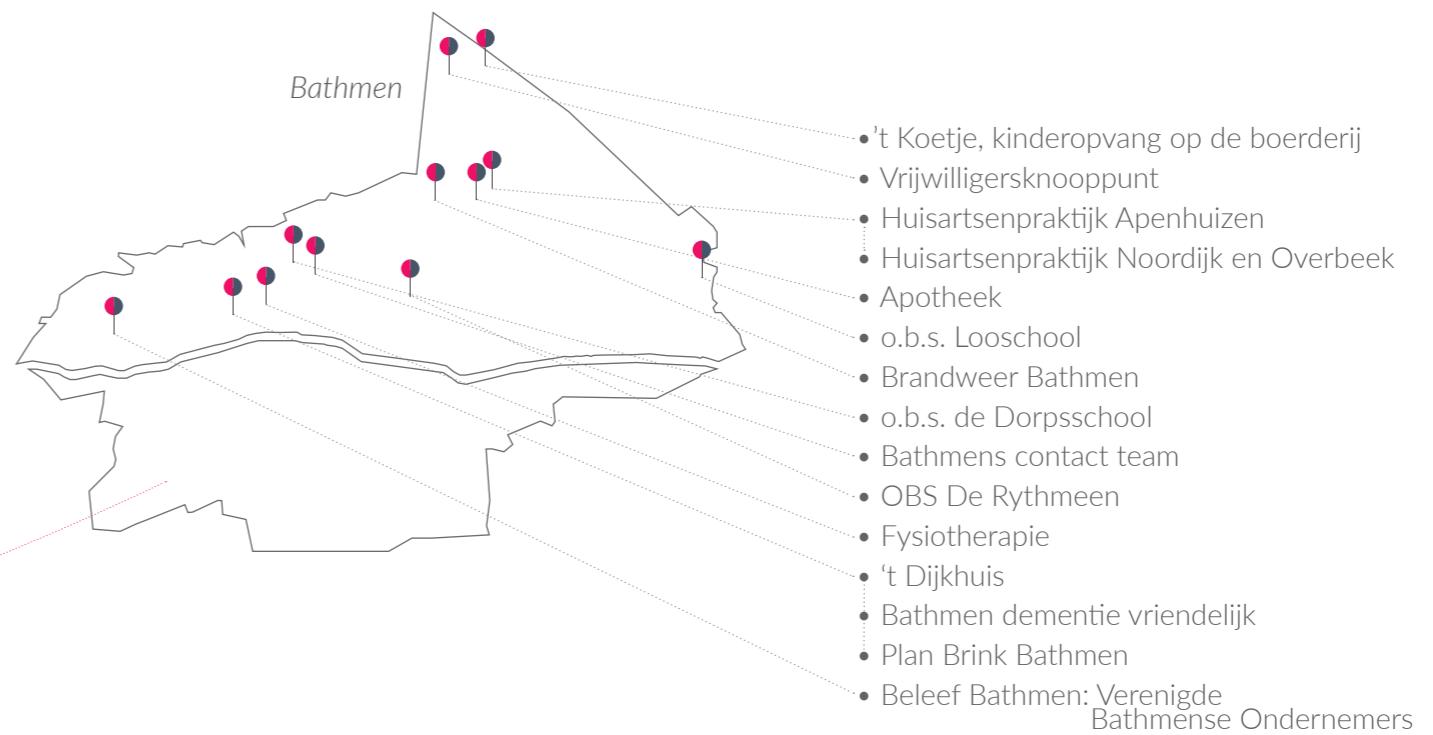
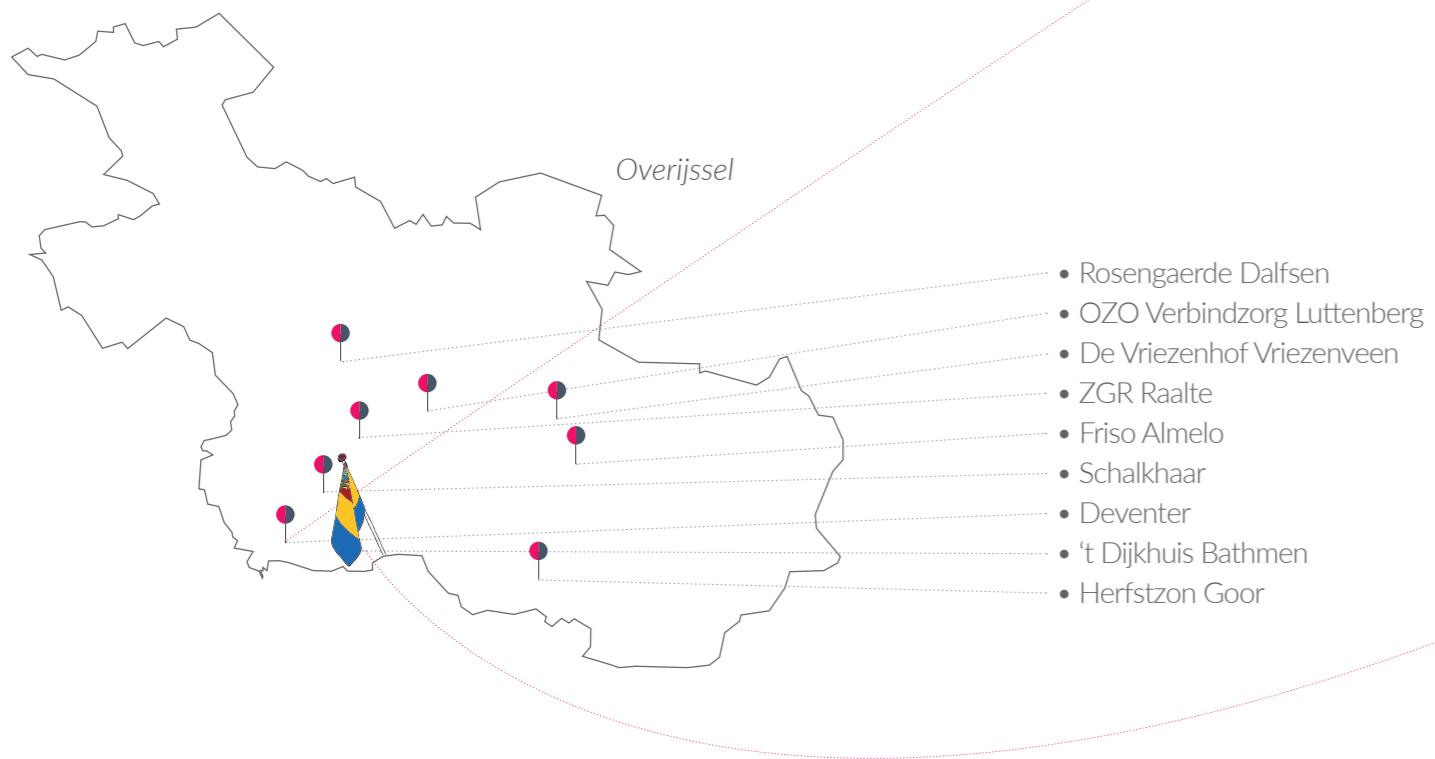
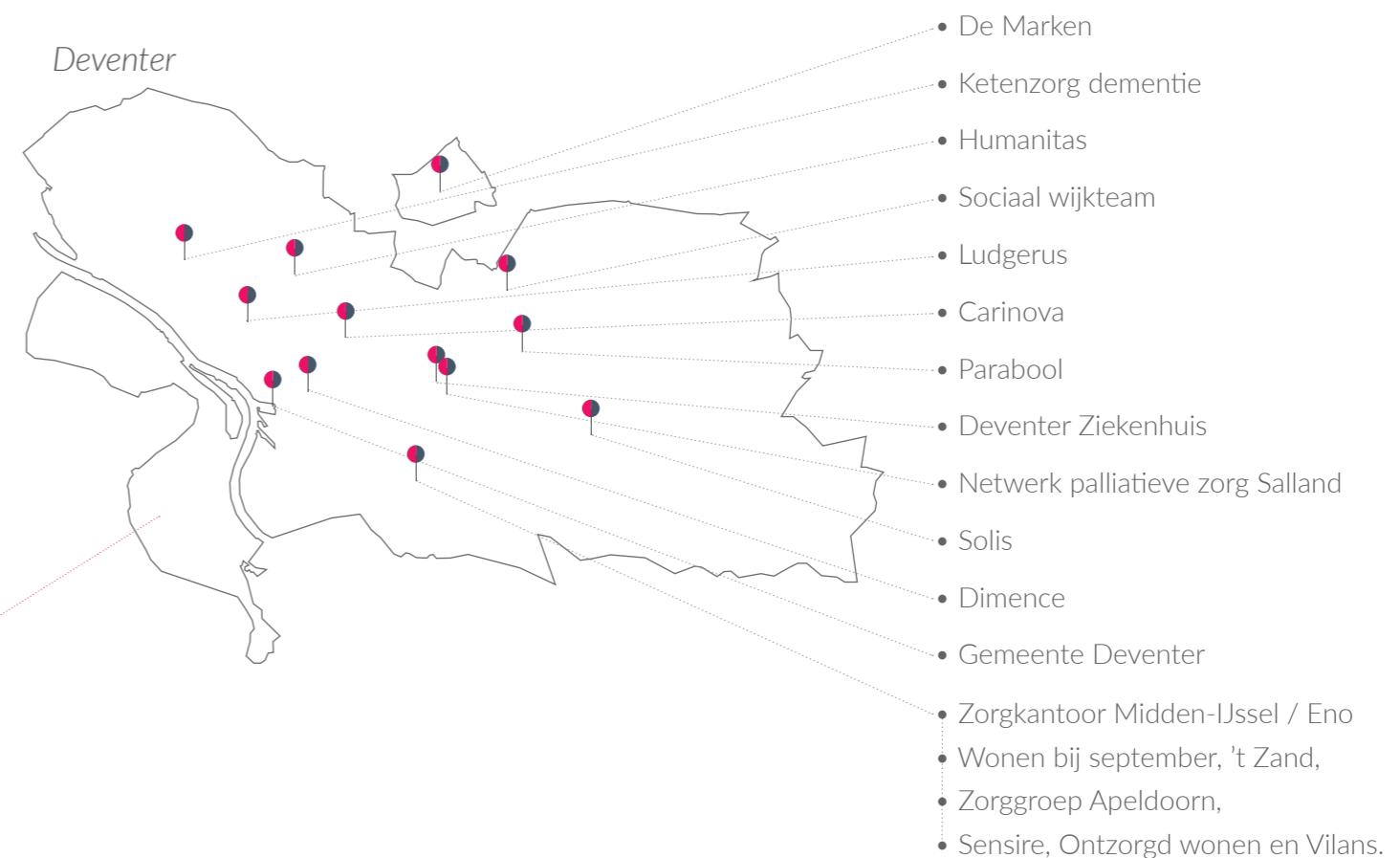


't Dijkhuis vindt het belangrijk om actief te zijn in lokale, regionale en landelijke samenwerkingsverbanden van maatschappelijke- en zorgorganisaties

Regionaal is 't Dijkhuis een actief lid van het samenwerkingsverband 'Samen voor Sallandse Zorg'. Hierin wordt deelgenomen aan de projecten Regioverpleegkundige en multi-problematiek, de projectgroep Sallandse Praktijkleeroute (SPL), de bouwstenen Preventie en Netwerksamenwerking

't Dijkhuis maakt onderdeel uit van een lerend netwerk met Fiso uit Almelo, De Vriezenhof uit

Vriezenveen, De Warme Huizen in Goor en Den Bouw uit Warnsveld. Binnen het netwerk wisselen de zorgorganisaties, zorgmedewerkers en andere betrokkenen kennis en ervaring met elkaar uit of wordt simpelweg, als dat nodig is, onderling een handje geholpen



NIEUWBOUWPLAN IS INFECTIEBESTENDIG

In 't Dijkhuis wordt volop gewerkt aan de realisatie van de nieuwe huisvesting die in 2025 gereed zal zijn. Rosa van Oldeniel is de interne projectleider van het nieuwbouwplan en Arjen Mels neemt deze rol extern voor zijn rekening. Zij vertellen ons of zij vanwege corona op een andere wijze naar het nieuwbouwplan gaan kijken

Arjen vertelt dat in de ontwikkeling van het nieuwbouwplan aandacht is geweest voor uitbraken die vergelijkbaar zijn met corona. Rosa: "We hebben getoetst of we op een andere manier moeten kijken naar hetgeen we bedacht hebben, mocht er ooit opnieuw een uitbraak komen. Een aantal zaken kwam toevallig samen. In de huidige situatie kom je binnen in een hoofdgebouw en van daaruit ga je naar de verschillende deelgebouwen, maar straks in de nieuwbouw zijn er losse gebouwdelen en is die centrale binnenplaats verdwenen. Er zijn dan 'paviljoens' die je eenvoudig kunt isoleren bij een virusuitbraak."

Arjen vult aan dat er mede dankzij corona is nagedacht over de wijze van ventilatie en luchtbehandeling. "Bepaalde airconditioningsystemen maken gebruik van lucht uit het gebouw. Dat is niet wenselijk. Je wilt wel de energie uit de binnen lucht hergebruiken, maar dat heeft natuurlijk een keerzijde als je daarmee mogelijk infectieziekten in het gebouw kunt verspreiden."

Rosa vertelt dat niet het hele concept overhoop is gehaald. "Gelukkig bleek dat we eigenlijk al de keuze hadden gemaakt voor de juiste systemen. Die bevestiging was belangrijk voor ons." Toch waren dit volgens zowel Rosa als Arjen de twee grootste punten die naar voren kwamen en waar we eerder niet bij stil stonden.

Wat is de kracht van het nieuwbouwplan?

In de nieuwe huisvesting ligt de nadruk veel meer op welzijn en welbevinden. Mensen kunnen op een prettige manier wonen en houden de regie over hun eigen leven. Bewoners hebben straks een heel goed uitgerust individueel appartement en per verdieping is er een kleinschalige ontmoetingsruimte. Het Grand-café en de beleeftuin op de begane grond voorzien in een centrale ontvangstgelegenheid. We gaan van taak- naar servicegericht werken. Meer en betere persoonsgerichte zorg is mogelijk. "Wij zijn hier te gast bij de cliënt en de cliënt bepaalt", zegt Rosa.

Arjen knikt instemmend en vult aan dat de zorgzwaarte toeneemt. Eerder kwamen mensen nog lopend binnen, nu al grotendeels met een rollator of in een rolstoel. Daar worden de nieuwe appartementen op toegerust. Alle appartementen krijgen eigen sanitair en de badkamers worden groter. De nadruk ligt op het eigentijdse wonen. Volgens de Wet zorg en dwang moet alles op individueel niveau geregeld kunnen worden. Dit is een belangrijk aandachtspunt ten aanzien van de inrichting.

Daarnaast is er een bewuste keuze gemaakt voor meer integratie met het dorp Bathmen en aansluiting op het plan 'Brink Bathmen'. Het Grand-café wordt naar buiten gericht, zodat ▶

Huisvesting

Het Definitief Ontwerp (DO) van het huisvestingsplan is uitgewerkt. Hierin is aandacht besteed aan het optimaliseren van de faseringsplanning (van de fase uitvoering) met een logischere bouworganisatie en minder overlast voor bewoners, medewerkers en directe omgeving. Daarnaast is het ontwerp van de beoogde tien aanleunwoningen aan de Kerkdijk aangepast omdat dit nog niet past binnen het beschikbare bouwbudget

Er is een intentieovereenkomst gesloten met de gemeente Deventer, wat heeft geleid tot vaststelling van een Nota van Uitgangspunten. Het voorontwerp voor het wijzigen van het bestemmingsplan is gereed. Er vindt ambtelijke overleg over de vaststelling plaats

Op basis van het DO is een bouwteam samengesteld waarin naast ontwerpers de bouwkundig aannemer en de installateur zitting hebben. Door hen wordt gezamenlijk gewerkt aan het Technisch Ontwerp (TO)

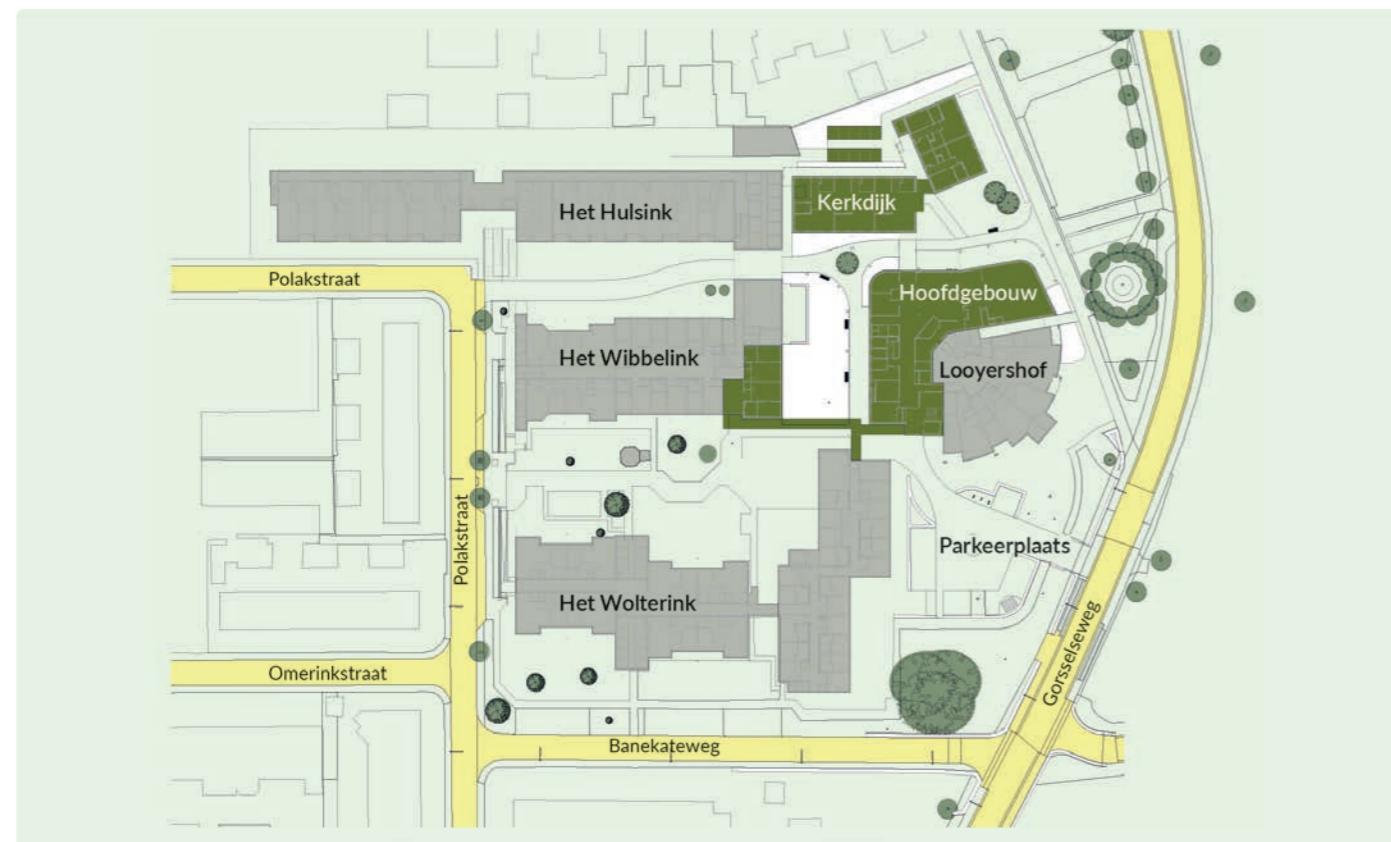


mensen uit Bathmen hier gebruik van kunnen maken. Zo wordt zichtbaar verbinding met de omgeving gezocht. Het kan 't Dijkhuis een warme gemeenschap vormen binnen het dorp.

Had corona directe gevolgen op de voorbereiding van het nieuw bouwplan?

Er is enige vertraging geweest, vooral omdat in eerste instantie tijd en aandacht nodig was voor de gezondheid en het welbevinden van de bewoners. Voor het proces had het consequenties. Dingen

"Er zijn dan 'paviljoens' die je eenvoudig kunt isoleren bij een virusuitbraak."



'T DIJKHUIS BESPREEKT

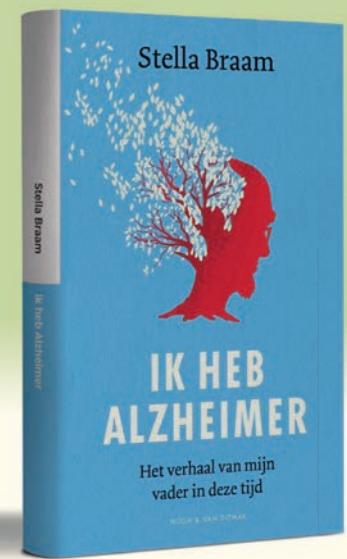
Inspiratie, kennis en begrip



HENDRIK GROEN
Pogingen iets van het leven te maken
Het geheime dagboek van Hendrik Groen, 83 ½ jaar
Hendrik Groen
Roman Meuleman
M



Sarah Blom
Jij bent toch mijn dochter?
Een jonge psycholoog strijd voor mensen met dementie
Sarah Blom
Jij bent toch mijn dochter?



Stella Braam
Ik heb Alzheimer
Het verhaal van mijn vader in deze tijd
Stella Braam
Ik heb Alzheimer

Pogingen iets van het leven te maken, Hendrik Groen

In korte, ogenschijnlijk luchtige, maar vooral openhartige dagboekfragmenten laat Hendrik Groen je een jaar lang meeleven met alle ups en downs van het leven in een verzorgingshuis. Op de laatste dag van het jaar zal het nog moeilijk zijn om afscheid nemen van dit charmante personage...

Jij bent toch mijn dochter?, Sarah Blom

Ouderenzorgpsycholoog Sarah Blom neemt ons mee in de aangrijpende beleefswereld van haar cliënten met dementie. In *Jij bent toch mijn dochter?* geeft Blom inzichten en handvatten waarmee we meer voor elkaar kunnen betekenen, met óf zonder dementie.

Ik heb Alzheimer, Stella Braam

In 2003 krijgt René van Neer te horen dat hij Alzheimer heeft, de meest voorkomende vorm van dementie. De oud-psycholoog doet zijn dochter verslag van zijn veranderende wereld. 'Het stempel dementie is een vrijbrief om iemand zijn burgerrechten te ontnemen,' tekent Stella Braam uit René's mond op. Voor het eerst in de geschiedenis vertelt een dementerende zijn verhaal.

ORGANISATIE

het moet nut hebben



Wet Zorg en dwang

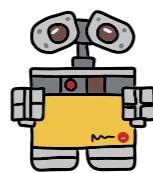
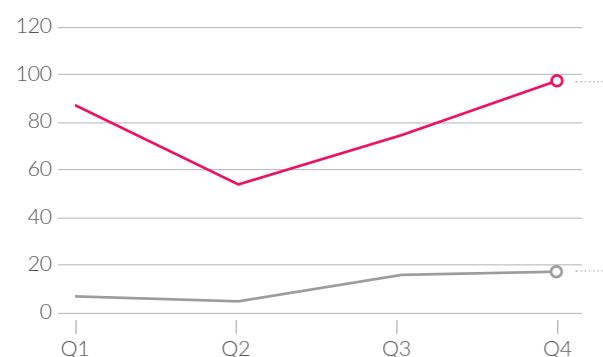
De implementatie van de Wet Zorg en dwang is afgerond. Alle medewerkers zijn geschoold in de bijbehorende werk- en denkwijze. De organisatorische inrichting van het beleid op alle afdelingen is hiermee afgerond. Bij de verdere implementatie wordt samengewerkt met ZGR en Carinova

Investeren in ICT en zorgtechnologie

Zorgrobot SARA, gericht op verhogen van het welzijn van bewoners, is een aantal weken op proef geweest in 't Dijkhuis. Cliënten waren enthousiast en vonden SARA interessant. De robot stimu-

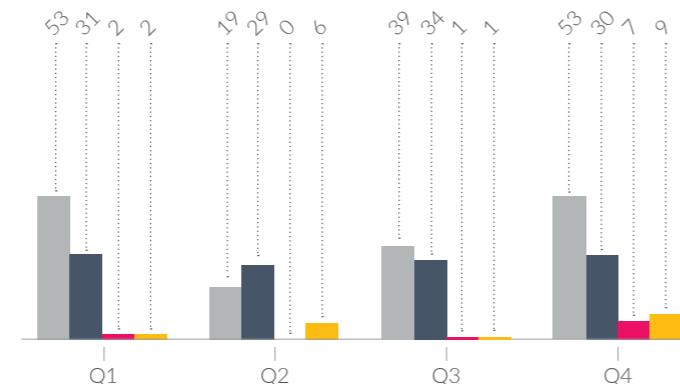
Incidentmeldingen

• MIC
• MIM



In het kader van het Regionaal Project Zorgtechnologie hebben zorgmedewerkers deelgenomen aan een escaperoom om diverse zorg-technologische toepassingen te ervaren

• MIC - vallen • MIC - agressie
• MIC - medicatie • MIC - overig



SAMEN MAATWERK BIEDEN BINNEN DE REGELGEVING

Ingeborg Thurkow is sociaal verpleegkundige bij de afdeling infectieziektetbestrijding van de GGD IJsselland en Ilse Runhart is deskundige infectiepreventie bij het Deventer Ziekenhuis. Voor Yvonne Moonen, kwaliteitsfunctionaris van 't Dijkhuis, waren zij de contactpersonen waar ze een beroep op kon doen tijdens de corona-pandemie en nog steeds

Informatie delen

Aan het begin van de pandemie was de GGD dé instantie waar je informatie kon ophalen. Daarna kwam er geleidelijk meer en op andere plekken informatie beschikbaar.

Andersom was het zo dat de GGD informeerde naar de problemen waar de VVT (Verpleeg- en Verzorgingshuizen en Thuiszorg) mee te maken had, wat er speelde en welke informatie nodig en van belang was. Brengen en halen van informatie dus.

Geen besef van tijd

Ilse: "Wat me echt opviel en bij is gebleven, is dat alles tijdens de eerste lockdown in een stroomversnelling ging en kon. Het besef van tijd was helemaal weg." Yvonne haakt aan: "Helemaal mee eens. Het was voor ons een schril contrast: het mooie weer en ondertussen de uitdaging en het verdriet waar we in 't Dijkhuis mee van doen hadden."

'Hands-on' mentaliteit

Ilse vertelt dat haar telefoon rood-gloeiend stond. "Ik wilde zo graag zelf het initiatief nemen om 't Dijkhuis waar nodig te onder-



steunen, maar ik kwam er voor mijn gevoel niet of nauwelijks aan toe. Met name interne vragen en acties vanuit het ziekenhuis namen veel tijd in beslag. We moesten in alle haast een COVID-19 cohortafdeling opzetten."

Yvonne vertelt dat ze niet het gevoel had dat Ilse en haar collega's geen tijd voor haar hadden. "Als ik er niet uit kwam dan hoefde ik maar twee telefoonjes te plegen: eentje naar de GGD en eentje naar het Deventer Ziekenhuis. Ik bundelde de informatie en ging dat vervolgens vertalen in praktische acties voor de medewerkers".

"Jullie waren, en zijn, ontzettend 'hands-on'. Daar houd ik van en dat werkt heel prettig," vertelt Ilse. De vragen van Yvonne waren vooral gericht op het beleid en de praktische uitvoering daarvan, maar ook vragen als: "dit is er gebeurd bij een cliënt, hoe pakken we dit het beste aan?".

De zorgmedewerkers van 't Dijkhuis stonden open voor alle hulp. "Als ik zei dat ik een bepaalde aanpak had besproken met de

deskundige infectiepreventie dan was dat gewoon een letterlijke 'go' voor iedereen, dan gingen we er voor," vertelt **Yvonne**.

Teststraat

Het aantal positieve besmettingen liep in september 2020 in Bathmen, in verhouding tot andere kernen, heel snel op. Burgemeester Ron König heeft daar op geanticipeerd door een werkgroep in te stellen en samen te kijken naar vragen als: 'Wat is er aan de hand?', 'Wat is ons oordeel hierover?' en 'Wat kunnen we hier aan doen?' Ingeborg legt uit: "Deze groep bestond uit onder andere de GGD, Gemeente Deventer, bestuurders van sportverenigingen en de bestuurders van het Cultuurhuus Braakhekke. Er is samen gekeken wat er op korte termijn nodig was om het tij in Bathmen te keren. Het sporten werd stilgelegd en de burgemeester schreef een persoonlijke brief naar alle inwoners."

Yvonne: "Het ging niet specifiek om een uitbraak in 't Dijkhuis, maar we waren wel betrokken bij dit overleg. Vooral vanuit preventief oogpunt. In de eerste lockdown waren we zo getroffen, dat wilden we niet nog een keer!"

't Dijkhuis heeft een grote gemeenschapsrol; familie van cliënten woont veelal in Bathmen en medewerkers komen uit Bathmen, dus de kans dat het van buiten naar binnen komt is heel erg groot. Samen met de GGD werd een pop-up-teststraat

gerealiseerd en 't Dijkhuis regelde dat mensen zich voor de test konden aanmelden. Ingeborg: "Dat is nou een mooi voorbeeld van buiten je reguliere taak denken: een gemeenschapsgevoel!"



"Het was een win-winsituatie, want onze medewerkers konden zich hier laten testen," aldus Yvonne. "In de zomer hebben een aantal van onze medewerkers geholpen in een teststraat elders van de GGD zodat zij ervaring konden opdoen met het testen. Een mooie samenwerking over en weer." Ingeborg vult hier nog op aan: "De pop-up-teststraat was voor ons een goede ervaring die we later in andere steden hebben toegepast."

Toekomst

De pandemie heeft ervoor gezorgd dat de lijnen tussen GGD, Deventer Ziekenhuis en 't Dijkhuis sterker zijn geworden. Er is samen maatwerk geleverd binnen de regels. Niet alleen voor 't Dijkhuis, maar in bredere zin voor het dorp Bathmen. Daar zijn we met z'n drieën trots op! "We hebben met elkaar meebewogen en meer waardering voor elkaar gekregen," zegt **Ingeborg**, "want de impact van die eerste golf in 't Dijkhuis hebben wij gevoeld en dat raakte ons."



Yvonne: "We zullen zeker met elkaar blijven sparren als dat nodig is. Er is een openheid ontstaan waardoor je elkaar kunt en mag bevragen."

IN EEN CRISIS HEB JE ELKAAR NODIG

Op 25 november 2019 opende burgemeester Ron König de feestweek van het 50-jarige bestaan van 't Dijkhuis. In oktober 2020 moest hij de mensen in Bathmen vragen om vooral thuis te blijven. Hoe tegenstrijdig kan je werk en het leven zijn. Het praktisch handelen van Ron en Jackie dat daarna volgde haalde zelfs het landelijke nieuws en andere burgemeesters volgden hun voorbeeld. Het was de eerste keer dat er een gerichte oproep aan een dorp werd gedaan die bleek te werken

Terugblik op 2020

Jackie blikt terug op vorig jaar: "2020 was voor 't Dijkhuis een bijzonder jaar, echt anders dan andere jaren. Er is een aantal keer contact tussen Ron en mij geweest over 't Dijkhuis en over Bathmen. In Bathmen gebeurde er veel en dat symboliseert zo mooi waar de Bathmense gemeenschap voor staat, in alle opzichten. Ron heeft daar een grote rol in gespeeld door verschillende partijen samen te brengen."

Ron vult aan: "Dat was voor mij een unieke ervaring. In het voorjaar van 2020 stond 't Dijkhuis meteen in de vuurlinie. Toen het in 't Dijkhuis weer wat beter ging, rond oktober 2020, kreeg ik vanuit de GGD het signaal dat er in Bathmen een behoorlijke explosie aan coronabesmettingen was geconstateerd. De GGD wist niet direct wat we met deze situatie aan moesten en daarop hebben we vrij snel en praktisch gehandeld door een team samen te stellen. Dit bestond uit de voorzitter van sportvereniging ABS, een vertegenwoordiger van het sociale wijkteam, vertegenwoordigers van de GGD en de gemeente, Jackie en ikzelf. Dat was binnen 24 uur geregeld."

Geen herhaling van de situatie in het voorjaar
De burgemeester vervolgt zijn verhaal: "In een crissituatie kijk je naar beeldvorming, oordeelsvorming en besluitvorming en dat heb ik in deze crisis

gedaan. De beeldvorming werd verrijkt door de input van iedereen. Daaruit ontstond het oordeel dat het bij de jongeren begon en zich doorzette naar de oudere generatie. 't Dijkhuis was net van de schrik bekomen en wilde geen herhaling van de situatie in het voorjaar."

Iedereen ging meteen mee in de besluitvorming: mensen oproepen om sociale contacten zoveel mogelijk te vermijden. ABS gooide meteen alles dicht en binnen 24 uur werd er een lokale teststraat ingericht, een samenwerking tussen 't Dijkhuis en de GGD. De burgemeester stuurde een brief uit naar alle inwoners met de boodschap dat het nu echt serieus was en deed de oproep om alsjeblieft zoveel mogelijk thuis te blijven. Gelukkig werd daar massaal gehoor aan gegeven. Ook de horeca sloot de deuren. De kracht van het 'noa-

berschap' is groot in Bathmen. Dorpsbewoners steunen elkaar in goede en slechte tijden. Het is een hechte, actieve en saamhorige gemeenschap. Afgelopen jaar heeft 't Dijkhuis in dat verband intensief samengewerkt met Cultuurhuus Braakhekke waar we door Hanny Biemolt en haar team hartelijk ondersteund zijn.

Samen sterk

Het team is een keer of vier bij elkaar geweest en evaluateerde elke keer wat er goed ging en wat nog beter kon. Wat hadden ze ervan geleerd? Wat is het effect van ons handelen? "Ik heb ervan geleerd dat het heel erg helpt om mensen van buiten in zo'n crisisteam te halen, omdat je daarmee veel meer gevoel krijgt van wat er nu echt speelt. Er werden bredere oplossingen bedacht die meer draagvlak hadden", aldus Ron. ►



Jackie beaamt Ron's verhaal en licht toe: "We wilden goed voor de jeugd zorgen, maar tegelijkertijd moesten we voorkomen dat 't Dijkhuis nog een keer getroffen werd. Intern hadden wij corona in de hand, maar extern heb je dat niet. Het was hartverwarmend dat men samen sterk was om te voorkomen dat 't Dijkhuis opnieuw getroffen zou worden." Ron knikt instemmend en zegt: "De kracht van 't Dijkhuis is normaal gesproken de verbinding met de samenleving en dat was in de eerste coronagolf juist de zwakke plek. Daarom waren er toen zoveel besmettingen. Maar voor een deel van de oplossing was het de kracht. Want daar kwam iedereen bij elkaar en was er de saamhorigheid."

Nieuwe verbindingen

Een mooi gevolg van dit alles is dat het de verbinding tussen de zorginstellingen onderling en met de gemeente versterkt heeft, ook zorginhouderlijk. "Die verbinding is er en laten we niet meer los," zeggen Ron en Jackie eensgezind. En zo zijn er meer goede verbindingen tot stand gekomen, want in het ROAZ (Regionaal Overleg Acute Zorg) hebben de VVT's, het ziekenhuis, de GGD en de gemeente intussen een vaste plek gekregen. Volgens Jackie waren er wel onderlinge contacten en kleine overleggen, maar dat vindt nu structureel en in groter verband plaats. Ron trekt hieruit de conclusie dat een crisis helpt om te beseffen dat je elkaar nodig hebt. Een crisis zet alles op scherp.

Jackie heeft de hulp van Ron enorm gewaardeerd. "Hij vroeg hoe het met ons ging en bood een luisterend oor. Dat was heel belangrijk voor ons." Ron vult aan: "Alle normale sociale contactmomenten vielen weg en dan besef je als burgemeester hoeveel je daar eigenlijk uithaalt. Daarom deed ik af en toe een belronde," zegt hij.

Wat opviel tijdens corona?

Op deze vraag komt vooral de term positieve gezondheid naar voren. Meer bewegen, minder hectiek, tijd voor elkaar. Daarnaast de onderlinge contacten die er voor corona al waren, maar versterkt zijn in initiatieven als Salland United en Samen voor de Sallandse Zorg. Het besef dat we meer toe moeten naar preventieve in plaats van curatieve zorg. De veerkracht en inzet van de mensen viel op. Velen kwamen in hun kracht. Meedoen is beter in een crisissituatie. Technologie speelde daarbij een belangrijke rol. Jackie zegt: "Ik ben absoluut niet voor alleen maar online vergaderen, want ik houd van contact. Ik ben een mensenmens, met elkaar hebben we een enorme vlucht moeten nemen in de digitale wereld. Technologie kan eraan bijdragen dat mensen langer de regie houden over hun eigen leven."

We hebben geconstateerd dat de rust, reinheid en regelmaat goed zijn voor mensen met dementie en niet alleen verdrietig. Hoe moeilijk ook voor de betrokkenen. Meer structuur, minder prikkels. Er wordt op dit moment gekeken hoe we het beste daarvan kunnen vasthouden."

Mooie afsluiting

Ron: "We hebben van de hele situatie geleerd en geleidelijk onze weg gevonden. Je weet alles weer meer op waarde te schatten, in contacten, in fysieke zin. Je wordt wakker geschud en voorzien van nieuwe inzichten. Het denken in clusters die je kunt isoleren, maakt dat je het risico beter beheersbaar maakt." Jackie sluit af: "ik wil het niet nog een keer meemaken, maar we zijn er wel beter op voorbereid. Corona heeft de band met Bathmen in alles sterker gemaakt. We kregen zoveel waardering en steun en nu nog steeds, dat is heel bijzonder. Dat zijn de goede dingen die je meeneemt uit deze bijzondere tijd." ●

'T DIJKHUIS KIJKT!

Ontroerend, grappig en leerzaam



Prachtige, geestige, poëtische animatie film, voor jong en (vooral voor) oud. Het jongetje Carl Fredericksen wil avonturier worden, net als zijn idool Charles Muntz. Hij ontmoet de gelijkgestemde Ellie, ze krijgen verkering, trouwen, en beloven elkaar plechtig ooit nog naar de watervallen in Latijns-Amerika te gaan. Pas op 78-jarige leeftijd bindt Carl, inmiddels weduwnaar, duizenden ballonnen aan zijn huis en vliegt hij weg

Verfilming van het boek van neurowetenschapper Lisa Genova over vroegtijdige dementie. Alice, gelukkig getrouwd, met drie volwassen kinderen en een mooie wetenschappelijke carrière, zal langzaam verdwijnen. De vraag is: hoe lang is ze Alice nog?

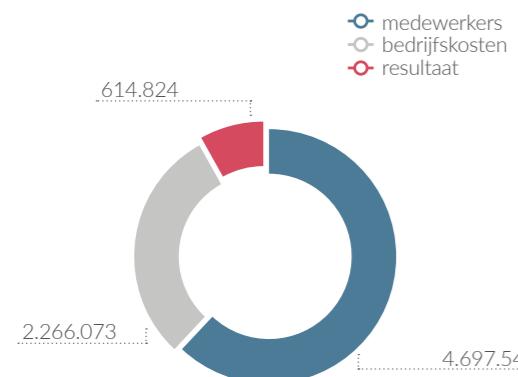
Hugo Borst kijkt terug op het corona-jaar aan de hand van indringende, verdrietige, maar ook hoopvolle verhalen van onder anderen verpleegkundigen, ondernemers, studenten, sporters en acteurs. Wat voor jaar was het? Waar staan we? En hoe nu verder?

't Dijkhuis werd door Hugo Borst bezocht voor deze documentaire

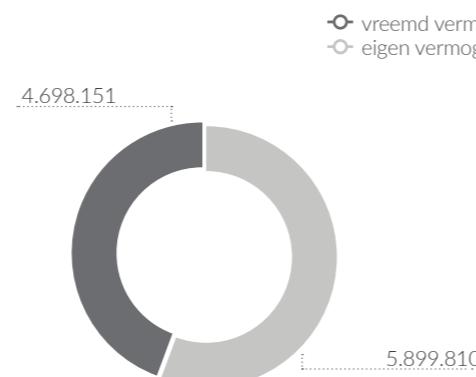
FINANCIËN

Stichting Woon-, Zorg-, en Diensten-
centrum 't Dijkhuis

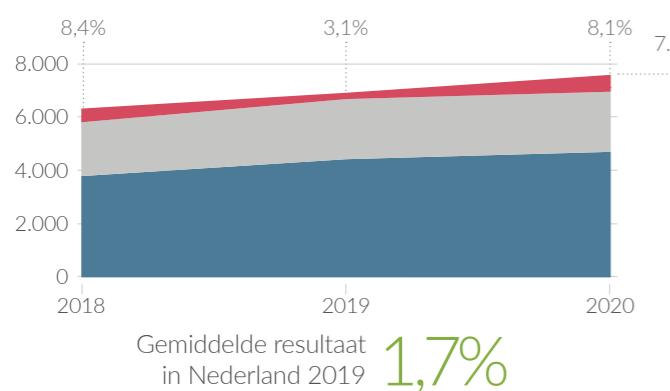
Resultaat 2020



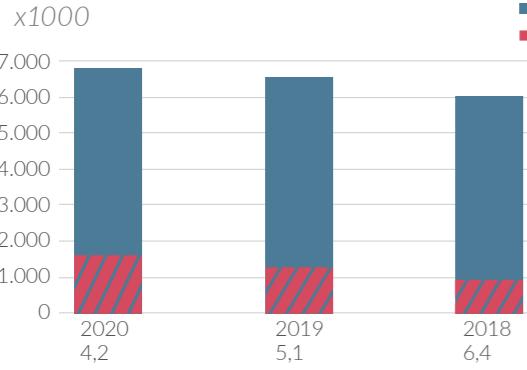
Verdeling vermogen (solvabiliteit) in 2020



Omzet ontwikkeling

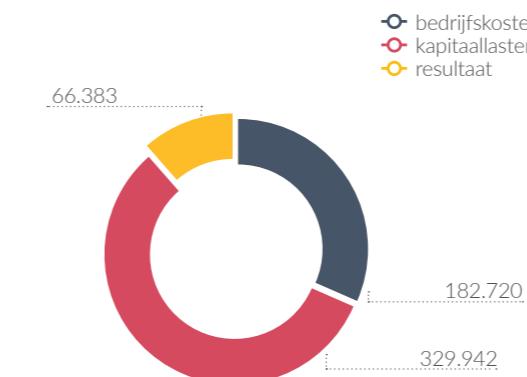


Current ratio*

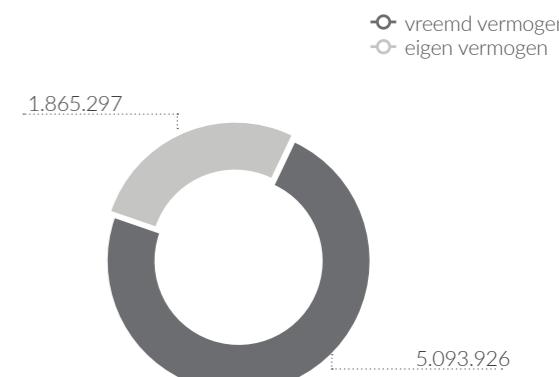


Stichting Beheer Seniorenwoningen
Bathmen

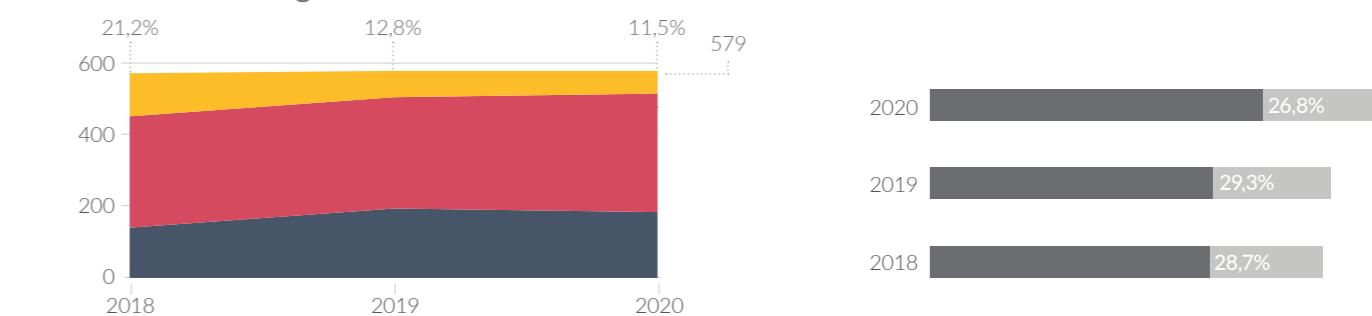
Resultaat 2020



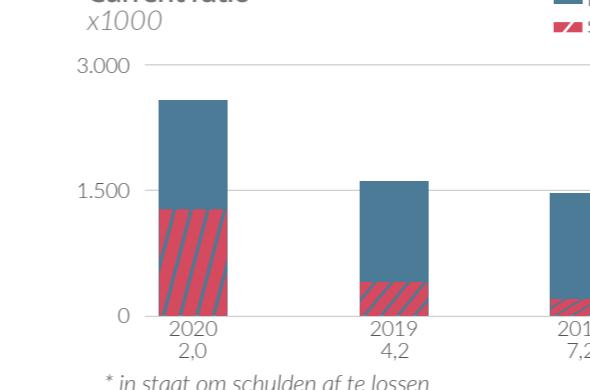
Verdeling vermogen (solvabiliteit) in 2020



Omzet ontwikkeling



Current ratio





Het handelen van de organisatie van 't Dijkhuis kan worden begrepen vanuit het uitgangspunt: 'er zijn voor de ouderen van Bathmen'. Dit is het leidmotief van waaruit de organisatie zich ontwikkeld heeft tot wat deze vandaag is, wat er geboden wordt en wie er bij betrokken zijn.

Dit blijkt uit van alles:

- **Nuchtere benadering** van de zorg- en dienstverlening waarbij uitgegaan wordt van mogelijkheden in plaats van beperkingen
- **Verbinding met de lokale samenleving**: 't Dijkhuis is een (her)ontmoetingsplaats
- **Gemoedelijkheid en informele verbanden**
- **Betrokkenheid van het dorp bij de organisatie**, onder andere via het grote aantal betrokken vrijwilligers en man-

telzorgers, maar ook via lokale ondernemers en verenigingen
 • **Zelfstandigheid van de organisatie binnen Bathmen**
 • **Diversiteit en omvang van de huisvesting** die ontstaan is vanuit de wens en de begrepen behoefte om passende woon- en zorgvormen te bieden
 • 't Dijkhuis is geen instituut, maar een huis en woonomgeving

Kernwaarden

- **Er zijn** voor de inwoners van Bathmen en omgeving
- Het bieden van **begrijpelijke op de persoon van de cliënt** afgestemde zorg- en dienstverlening inclusief wonen
- Primair richt de organisatie zich op zorgvragers met een **psychogeriatrische of somatische zorgvraag**
- Respect hebben voor de persoon, autonomie en eigen regie van de cliënt
- **Open, ruimdenkende en waardevrije grondhouding** ten opzichte van cliënt, familie, medewerker en vrijwilliger
- Bieden van een veilige, gemoedelijke en aangename woon- en leefomgeving en ontmoetingsplaats waar ie-

dereen zich welkom en thuis kan voelen en zoveel mogelijk het leven kan leiden zoals men dat gewend was
 • Een **zelfstandige organisatie** zijn
 • Verbonden met de lokale **omgeving** door onder andere:
 - Betrokkenheid van mantelzorgers en vrijwilligers
 - Doelgericht samen te werken met aanbieders van wonen, welzijn en zorg
 - Te anticiperen op relevante maatschappelijke ontwikkelingen
 • **Kwalitatieve en professionele zorg- en dienstverlening**:

Missie

't Dijkhuis biedt voor de inwoners van Bathmen en de omliggende kernen – of mensen die op een of andere wijze verbonden zijn aan Bathmen en omgeving – met een zorg-, ondersteunings- en of specifieke woonvraag of behoeft nodige, passende en zinvolle zorg- en dienstverlening en huisvesting. Daarnaast is 't Dijkhuis een veilige, aangename en gezellige ontmoetingsplaats.

Rationeel: doen wat **nodig is**
 Adequaat: doen wat **passend is**
 No-nonsense: doen wat **zinvol is**

Visie

't Dijkhuis verwezenlijkt zijn missie op de volgende wijze:

- Het exploiteren van een zorg- woon- en dienstencentrum in Bathmen met een **gevarieerd aanbod** van wonen en zorg- en dienstverlening in meerdere prijsklassen: sociaal, modaal en bovenmodaal
- Het bieden van **geïndiceerde zorg- en dienstverlening** op basis van zorg in natura op grond van de Wet langdurige zorg, de Zorgverzekeringswet en de Wet Maatschappelijke ondersteuning
- Er wordt gewerkt binnen een organisatiestructuur op basis van **zelfregelende teams**
- De organisatie werkt continu en structureel aan het **verbeteren van kwaliteit en veiligheid** en voert hiertoe een door de organisatie gedragen kwaliteitsbeleid
- Hierbij wordt gestreefd naar **maximale zelfstandigheid**

van medewerkers passend binnen de platte, niet hierarchische organisatiestructuur van 't Dijkhuis. Hierbij worden de uitgangspunten van goed werkgeverschap gehanteerd en streeft de organisatie naar de optimale employability van medewerkers.
 • Er is sprake van een niet autoritaire, stimulerende, coachende en ondersteunende leiderschapsstijl;
 • Medewerkers zijn in staat om te **observeren en te reflecteren**. Er vindt coaching plaats en er wordt opgeleid om het kennisniveau actueel en adequaat te laten zijn.
 • Medewerkers hebben **kennis** van de meest voorkomende ziektebeelden of zijn in staat een adequate ondersteuningsvraag aan een externe deskundige voor te leggen;
 • Medewerkers zijn in staat op een **juiste en respectvolle wijze** om te gaan met zorgvragers die onbegrepen gedrag vertonen. Zij weten deze zorgvragers op hun gemak te stellen en een rustige, aangename leefomgeving te bieden.
 • Er worden goede en duidelijke randvoorwaarden geboden ten behoeve van de zelfregelende teams, inclusief een duidelijke formulering van de teamtaken en regelmogelijkheden;
 • Onderdeel hiervan is:
 - het werken met **meewerkende teamcoördinatoren** die onderdeel zijn van het transitieproces en in staat zijn om dit geleidelijk mee vorm te geven;
 - externe ondersteuning door deskundigen.

Centraal in 't Dijkhuis staat de stamtafel. Het is een tafel waar cliënten en medewerkers gezamenlijk aan plaats nemen. Soms los van elkaar, maar meestal met elkaar. Wanneer in de pauze van medewerkers een cliënt langsloopt, dan krijgt hij koffie aangeboden en neemt plaats aan tafel. De tafel staat voor de cultuur en sfeer van 't Dijkhuis: **persoonlijk, betrokken en medemenselijk**.



woordzoeker

AANDACHT
ANITA
BALANS
BEGRIJPEN
BEWONER
CONTRAST
CRISIS
JOKE

AANDACHT	KWETSBAAR
ANITA	LEEROMGEVING
BALANS	LEVEN
BEGRIJP	LIEFDE
BEWONER	LOCKDOWN
CONTRAST	NASI
CRISIS	NIEUWBOUWPLAAT
JOKE	OMZIEN

PANDEMIE
REFLECTIE
SAAMHORIGH
SOEPBALLETJE
SPORTVERENIG
STERK
TAFELKLEED
TESTSTRAAT

VEILIG
VERBANDEN
VERBINDINGEN
VITALITEIT
VRIJHEID
WAARDEN
ZORG

S	K	W	A	L	I	G	R	O	Z	C	R	I	S	I	S
T	P	B	A	L	A	N	S	N	W	O	D	K	C	O	L
G	E	O	E	G	N	I	V	E	G	M	O	R	E	E	L
I	I	D	R	D	E	I	M	E	D	N	A	P	T	V	I
L	N	I	S	T	F	P	I	R	G	E	B	V	I	E	R
I	E	E	N	D	V	E	R	B	E	A	S	T	E	R	K
E	G	H	O	E	A	E	I	A	L	N	A	N	R	D	N
V	N	G	M	E	D	J	R	L	A	L	O	E	E	A	E
T	I	I	Z	L	O	N	E	E	I	B	F	W	A	N	D
S	D	R	I	K	E	T	A	T	N	L	S	N	E	N	R
A	N	O	E	L	J	V	E	B	E	I	D	T	A	B	A
R	I	H	N	E	L	I	E	C	R	A	G	S	E	N	A
T	B	M	S	F	T	E	T	N	C	E	I	I	I	W	W
N	R	A	G	A	D	I	E	H	I	R	B	T	N	G	K
O	E	A	E	T	E	S	T	S	T	R	A	A	T	G	N
C	V	S	N	I	E	U	W	B	O	U	W	P	L	A	N

OPLOSSING:

Kwaliteit is
verbanden leggen
